

**VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

DE RAAD

ZITTING 2021-2022

Nr. 10

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 1 april 2022

Ochtendvergadering

INHOUD

BERICHTEN VAN VERHINDERING	3
INTERPELLATIE (R.v.O., ART. 61)	3
- van de heer Jan Busselen tot mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de kinderopvang	
<i>Sprekers: Jan Busselen – Cielkje Van Achter – Juan Benjumea Moreno – Els Rochette – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	11
Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)	12
- van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over de opvang en begeleiding van Oekraïense vluchtelingen in Brussel	
<i>Sprekers: Els Rochette – Cieltje Van Achter – Juan Benjumea Moreno – Khadija Zamouri – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
- van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de tweetalige lerarenopleiding kleuter- en secundair onderwijs	
<i>Sprekers: Gilles Verstraeten – Sven Gatz, collegelid</i>	
- van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over financieringsproblemen in de kunstensector	
<i>Sprekers: Lotte Stoops – Mathias Vanden Borre – Pascal Smet, collegelid</i>	
- van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de organisatie van sportkampen en jeugdactiviteiten tijdens de paasvakantie	
<i>Sprekers: Mathias Vanden Borre – Pascal Smet, collegelid</i>	
Vraag (R.v.O., art. 58)	27
- van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over de oprichting van een eengemaakt loket voor Brusselse cultuurspelers en kunstenaars	
<i>Sprekers: Lotte Stoops – Pascal Smet, collegelid</i>	
Actualiteitsvragen (R.v.O., art. 60)	29
- van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, en aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over zwemlessen in het Nederlandstalig Brussels onderwijs	
<i>Sprekers: Bianca Debaets – Sven Gatz, collegelid – Pascal Smet, collegelid</i>	
- van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, over de ingekorte schoolvakanties in het Brussels Nederlandstalig onderwijs	
<i>Sprekers: Khadija Zamouri – Sven Gatz, collegelid</i>	
- van mevrouw Cieltje Van Achter aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de uitbreiding van de bevoegdheden van de Waalse Kinderrechtencommissaris tot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie	
<i>Sprekers: Cieltje Van Achter – Pascal Smet, collegelid</i>	
BIJLAGEN	38
Trefwoordenregister	39

10de vergadering**Vergadering van vrijdag 1 april 2022****OCHTENDVERGADERING**

De vergadering wordt om 9.36 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Mevrouw Carla Dejonghe, mevrouw Soetkin Hoessen en de heer Pepijn Kennis zijn verontschuldigd.

INTERPELLATIE (R.v.O., art. 61)**Kinderopvang**

De heer Jan Busselen (PVDA): Mijnheer de voorzitter, beste collega's, u hebt wellicht allemaal dit jaarverslag gekregen. (*Spreeker toont het VGC-jaarverslag 2021*) Het zat deze week bij Bruzz. (*Opmerkingen*)

Niet bij *Solidair*, neen, al zou het leuk zijn als iedereen daarop geabonneerd was. Dan zou het er hier misschien iets strijdbaarder aan toegaan. (*Gelach*)

Dit jaarverslag zat dus bij *Bruzz*, dat vermoedelijk iedereen van u wel in de bus krijgt. We konden erin lezen dat er, dankzij het onderzoek dat gevoerd is, 2 nieuwe crèches zijn geopend. Een daarvan is Mandala. Het is een stap in de goede richting, maar tegelijk blijft het een druppel op een hete plaat. Wat immers niet in het jaarverslag staat, is dat in Brussel nog altijd de helft van de ouders geen crècheplaats kan vinden. Het gaat om 29.000 ouders die geen plaats vinden.

Wat er ook niet in staat, is dat de nieuwe crèche Mandala plaats biedt aan 44 kinderen, maar in feite maar personeel heeft voor 24 kinderen. Dat is echt problematisch.

Wat er niet in staat, is dat 9 kinderen per oppas veel te veel is. Die ratio ligt veel hoger dan in onze buurlanden.

Wat er niet in staat, is dat in 3 jaar tijd het aantal vacatures in de Brusselse crèches met 30 % is toegenomen. Dat bleek uit Vlaamse cijfers. De oorzaak is de werkdruk. Dit houdt je geen 30 jaar lang vol. Om een van de problemen in de sector te duiden, deel ik graag de getuigenis van mevrouw Mertens, die onder meer verantwoordelijk is voor deze crèche: "*We zoeken hier nog minstens 2 voltijdse equivalenten.*" Achter haar rug steekt een crèchemedewerker alle 5 de vingers op. Er zijn minstens 5 mensen nodig, wil ze zeggen.

Wat is de oplossing? Mandala onderhandelt met de ouders om een kind maar een halve dag in plaats van een hele naar de crèche te brengen. Zo is het tweede dagdeel vrij voor een ander kind. Dat is dweilen met de kraan open, dat zijn geen oplossingen. Ze zegt ook: *“Ik heb een wachtlijst, maar wat heb je daaraan zonder perspectief?”*

Beste collega's, dit is echt problematisch. We kunnen zelfs geen degelijke opvang organiseren voor onze allerkleinsten. De recente gebeurtenissen in de kinderopvang hebben ertoe geleid dat de sector nu, vandaag, op straat komt en actievoert bij het kabinet van Vlaams minister Wouter Beke.

Bij gebrek aan een politiek plan waarin de fundamentele noden in de kinderopvang benoemd en aangepakt worden, is een brede samenwerking van koepelorganisaties op poten gezet, bestaande uit het Vlaams Welzijnsverbond en SOM, de vakbonden, experten en gebruikersorganisaties zoals de Gezinsbond. Dat consortium stelde een nota op met 7 concrete actiepunten die vertrekken vanuit een duidelijke visie.

Die 7 punten zijn vooral gericht tot de bevoegde minister in de Vlaamse Regering, zoals het verlagen van de begeleidersratio en betere loon- en arbeidsvoorwaarden, met correcte statuten die de nodige sociale bescherming bieden. Maar wat we ook terugvinden in de eisen, is aandacht voor een betere basisopleiding. Zo zou in Brussel het aanbod van Nederlands op de werkvloer gevoelig kunnen worden verhoogd zodat er meer trajecten kunnen worden aangeboden. Die maatregel draagt bij tot een betere omkadering.

De actie kwam op gang vanuit 3 Brusselse kinderdagverblijven. Zij ijveren voor een erkenning van het pedagogisch belang van de eerste 1.000 dagen in een mensenleven en pleiten voor structurele veranderingen in de kinderopvang, vertrekkend vanuit de noden van het kind en van de ouders. Ook willen ze meer waardering voor de functie van kinderbegeleider, een betere omkadering en mogelijkheden tot professionalisering.

Zowel het consortium als de 3 Brusselse kinderdagverblijven staan op dit moment in de kou voor het kabinet van Vlaams minister Wouter Beke, zoals ze in feite al jarenlang in de kou staan.

Mevrouw de collegevoorzitter, hebt u contact met het consortium?

Welke maatregelen kunt u nemen om het beroep van kinderbegeleider te herwaarderen?

Trekt u middelen uit om zijinstromers aan te trekken? Zorgt u voor u opleidingstrajecten?

Geeft u extra middelen aan het Huis van het Nederlands, zodat er meer cursussen voor kinderbegeleiders kunnen worden ingericht?

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): We hebben al een aantal keer gedebatteerd over de kinderopvang in Brussel. Uiteraard hopen we dat er een degelijke opvolging komt van de nieuwe commissie in het Vlaams Parlement die de problemen in de kinderopvang ten gronde zal bekijken na het trieste voorval. Dat neemt niet weg dat er ook in deze Raad vragen kunnen worden gesteld over specifieke aspecten die van toepassing zijn voor Brussel. De Brusselse context maakt het immers vaak nog eens extra moeilijk om genoeg geschikt personeel te vinden. Op dat vlak ligt er hier veel werk op de plank.

Aan het begin van deze bestuursperiode bezochten we de VGC-Administratie. Die heeft een dienst die zich specifiek bezighoudt met de kinderopvang: begeleiding van de crèches en hun directies, opleidingen enzovoort. Ik vermoed dat die dienst ook bezig is met de personeelsproblematiek en een zo goed mogelijke ondersteuning van de crèches?

Ten tweede, heb ik een meer concrete vraag. Er is een overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om gesubsidieerde contractuelen (gesco) tewerk te stellen in de Vlaamse crèches in Brussel. Vlaams minister Wouter Beke heeft in oktober 2021 in het Vlaams Parlement gezegd, na een vraag van collega Annabel Tavernier, dat er nog een avenant 3 moest worden gesloten. Het ging dan om 26,5 VTE in het gesco-statuut, dat is heel wat bijkomend personeel. Is dat avenant intussen gesloten? Zijn die mensen aan de slag? Klopt het dat er een probleem was doordat het Vlaamse beleid bepaalt waar die mensen worden ingezet en de Brusselse minister-president of het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zich daarin wil mengen? Hopelijk is dat opgelost en zijn die mensen nu aan de slag.

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): Ik weet niet of er in de zaal nog mensen zijn met kinderen die naar een crèche gaan. Bij mij is dat nu voor de tweede keer het geval.

Het voorbije jaar was, zacht uitgedrukt, niet evident voor die crèches. Er waren veel sluitingen door coronabesmettingen van kinderen of begeleiders. Soms was er ook gewoon te weinig personeel. Er zijn nog maar weinig mensen die het beroep willen uitoefenen, aangezien dat door de Vlaamse Regering kapot bespaard is. Voor 1 of 2 kinderen zorgen is al een uitdaging, maar voor 9 kinderen zorgen, 9 monden voeden, 9 keer een luier verversen, 9 ouders te woord staan, voor 9 kinderen activiteiten organiseren voor Vaderdag of Moederdag: dat is altijd te veel, voor de crèches, de begeleiders en de kinderen. De kwaliteit van de opvang leidt daaronder.

Het is vandaag niet de eerste keer dat de begeleiders staken omdat ze het niet meer zien zitten. In mijn geval gebeurt dat al voor de derde of vierde keer, ofwel door een gecoördineerde actie, ofwel omdat het personeel niet komt opdagen door ziekte of een burn-out.

De VGC heeft in het verleden al geprobeerd aan die problematiek te verhelpen door te investeren in begeleiding, coördinatie en motivatie van het personeel om het beroep aantrekkelijker voor te stellen. Maar vaak was dat niet meer dan water naar de zee dragen. Zolang er niets gedaan wordt aan het fundamentele probleem en de begeleiders voor 9 kinderen moeten zorgen met slechte loonvoorwaarden, een slechte financiering en onvoldoende crèches, geraakt de kwestie niet opgelost.

We kunnen wel vragen om de middelen te verdriedubbelen of te vertienvoudigen, maar zolang ze voor 9 kinderen moeten zorgen en zolang er niet genoeg crèches zijn, geraakt het probleem niet opgelost.

Hebt u contact gehad met Vlaams minister Wouter Beke? Hebt u vanuit Brussel aan de alarmbel getrokken? De situatie in Brussel is extra moeilijk door de overvolle crèches, het krappe aanbod en de competitieve arbeidsmarkt. Tweektalige mensen met goede *skills* worden vaak aangetrokken naar andere jobs, omdat ze daar betere arbeidsvoorwaarden krijgen.

Het probleem is echt heel groot. Je beseft dit pas als je als ouder voor een gesloten deur staat of als de begeleiders je voor de zoveelste keer zeggen dat ze het niet meer zien zitten. Nochtans laten velen dat niet blijken.

Mijn belangrijkste vraag is dus wat de Vlaamse overheid beloofd heeft om het probleem op te lossen. De VGC zelf kan niet veel doen, zolang de Vlaamse Regering de norm niet voor eens en altijd aanpast en het beroep aantrekkelijker maakt. De eisen van de begeleiders zijn zeker niet overdreven, als je vergelijkt met andere Europese landen. De toestand is hier uitzonderlijk. Het is dus tijd dat de Vlaamse Regering daar iets aan doet en ik reken op de collegevoorzitter om dat daar nog eens duidelijk te maken.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Dank aan de heer Jan Busselen voor de pertinente en zeer actuele vraag. Op dit ogenblik zijn veel begeleiders en ouders aan het manifesteren op het Gaucheretplein. Ze willen nogmaals benadrukken dat de eerste 1.000 dagen enorm belangrijk zijn voor een kind.

Ik heb zelf 3 kinderen en ik heb altijd de luxe gehad dat ik ze naar de kinderopvang heb kunnen brengen. Twintig jaar geleden heb ik nooit meegemaakt dat de crèches gesloten waren. Maar vandaag zitten mensen met kleine kinderen weer in de rats doordat de crèche gesloten is. Nochtans is er veel begrip omdat zij ook zien dat de begeleiders enorm hard moeten werken met veel te weinig middelen. Een begeleider voor 9 kinderen is geen overbodige luxe en veel crèches halen die norm zelfs niet.

We staan volledig achter het eisenpakket van de actievoerders. Ik wil de collegevoorzitter ook steunen in de onderhandelingen met Vlaams minister Wouter Beke. Brussel doet inderdaad enorm veel inspanningen maar de sleutel tot verandering ligt in Vlaanderen.

Hoe loopt het overleg met de bevoegde minister op Vlaams niveau? Ziet u verandering? Beseft men er de ernst van de zaak? Die eerste 1.000 dagen zijn immers cruciaal voor kinderen en ouders, die zich willen ontwikkelen in hun job of zelf een opleiding willen volgen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De sector voert al weken bewustmakingsacties door de ouders op vrijdag koffie aan te bieden. Er werd vorige vrijdag in heel Vlaanderen gestaakt, dat is vrij uitzonderlijk. En er is de actie vandaag in het Gaucheretpark. De timing is dus goed om daar vandaag in deze Raad bij stil te staan.

De sector gaat door moeilijke tijden. De periode die achter ons ligt, is enorm zwaar geweest. Daarenboven zijn er de structurele problemen. De kinderbegeleiders en de organisatoren hebben een gigantisch engagement getoond tijdens de coronapandemie. De mensen hebben er met hart en ziel gewerkt. Zij hebben voortdurend doorgewerkt en stonden er elke dag voor onze allerkleinsten. We kunnen onze dankbaarheid daarvoor niet genoeg benadrukken, maar ik begrijp dus ook dat deze mensen moe zijn.

Er is effectief een groot personeelstekort in de sector. Niet enkel van kinderbegeleiders, het blijkt ook moeilijk om bv. locatieverantwoordelijken aan te trekken. Met de VGC hebben we recent een bevraging in de sector gelanceerd, om nog meer duidelijkheid te krijgen over de aard van dit personeelsprobleem en vooral ook, om zicht te krijgen op de mogelijke oplossingen die we vanuit de VGC-bevoegdheden kunnen aanreiken. Deze bevraging is nu afgerond en de eerste cijfers worden geanalyseerd.

En we zijn natuurlijk allemaal zwaar getroffen door het nieuws van het overlijden van het kindje in Mariakerke. Ook dit is een heftige klap voor de sector. Er wordt nu vanuit Vlaanderen ingezet op een goede handhaving en behandeling van klachten, en dat is zeker al belangrijk gebleken. Maar tegelijk is de roep vanuit de sector volgens mij heel terecht. Om het daar niet bij te laten,

maar om ook daadwerkelijk te investeren in de sector en in de herwaardering van de job. Alleen dat zal immers voor duurzame oplossingen zorgen.

Ik heb ondertussen contact gehad met een van de organisatoren van de actie 'De eerste 1.000 dagen'. Hun vraag is vooral om de ratio te verlagen, dus het aantal kinderen per begeleider. In Vlaanderen ligt die inderdaad zeer hoog, in vergelijking met de buurlanden. Zij vragen ook betere loon- en arbeidsvoorwaarden, en het voorzien van een carrièrepad. Maar ze hebben ook vragen rond het aanbod, de financiën en de kwaliteit van de kinderopvang. Ik verwijs nog eens naar de Cartografiestudie die vorig jaar door de Universiteit Gent in opdracht van de VGC werd uitgevoerd, en die op dezelfde knelpunten wees. Een van de experts van het consortium, professor Michel Vandenbroeck, had de wetenschappelijke leiding over deze Cartografiestudie. Hij heeft recent ook enkele analyses gemaakt omtrent de huidige acties.

De echte sleutels om het beroep van kinderbegeleider op te waarderen, liggen bij de Vlaamse Regering. Maar we hebben met de VGC altijd een engagement getoond om binnen onze bevoegdheden te doen wat we kunnen. Mevrouw Cielte Van Achter heeft terecht verwezen naar de dienst bij de VGC, waar een aantal mensen het beste van zichzelf geeft om ondersteuning te kunnen bieden.

Er bestaan verschillende initiatieven; we hebben het daar in februari 2022 in de Raad ook over gehad. Er is een ploeg van 9 personen die dagelijks actief is op het terrein: zij gaan van crèche naar crèche; organiseren vormingen (fysiek en sinds Covid-19 ook digitaal); zij bieden ondersteuning op maat en werken methodieken uit, zoals het Groeiboek en de *tool* VUURWERKt. De kracht van deze ploeg is dat ze dicht bij het werkveld staat en dat ze hun eigen ondersteuningsaanbod en dat van hun partners voortdurend bijsturen naar wat er leeft.

Daarnaast werken we een aantal nieuwe acties uit in samenwerking met het Vlaams Agentschap Opgroeien, met de VDAB, met het Huis voor Gezondheid en met Actiris. Heel concreet voeren we binnenkort een aantal promotiecampagnes om de Brusselse kinderopvangsector in een positief daglicht te stellen. Een promotiecampagne alleen is niet dé oplossing maar het kan wel helpen om een positieve dynamiek naar voren te brengen en om te tonen welke mooie dingen er gebeuren. De campagnes focussen ook op potentiële studenten, om te kiezen voor de opleiding (als kinderbegeleider of bachelor pedagogie van het jonge kind), en op pas afgestudeerden of zijinstromers om te kiezen voor een job in de sector (als kinderbegeleider, pedagogisch coach of locatieverantwoordelijke).

We willen samen met de VDAB en Actiris tot duidelijkere gegevens komen over de vacatures, en we zullen werkgevers ondersteunen in het uitschrijven van goede vacatureberichten. We willen in de opleidingsinstellingen de Nederlandstalige Brusselse opvangsector promoten en bekendmaken dat daar veel jobmogelijkheden zijn, en vooral dat het heel tof is om voor de Brusselse kinderen te mogen zorgen. We willen samen met de VDAB een jobdating event organiseren.

Verder gaan we ook in gesprek met de werkgevers zelf. We zijn er namelijk van overtuigd dat zij vanuit hun ervaringen concrete ideeën hebben, die we met de VGC kunnen ondersteunen.

We hebben ook een bevraging gelanceerd in de sector om meer zicht te krijgen op de aard van het personeelsprobleem en om na te gaan welke sleutels de VGC, vanuit haar specifieke bevoegdheid, kan aanreiken.

De kern van de uitdaging ligt natuurlijk in de waardering van het beroep. Ik heb het debat in het Vlaams Parlement gevolgd. Daar is gezegd dat een verlaging van de ratio, bv. naar 7 kinderen per begeleider, het personeelstekort alleen maar zal doen stijgen.

Zo komen we in een vicieuze cirkel terecht. Doordat de druk zo hoog is en kinderbegeleiders zoveel kinderen moeten opvangen, komen ze zwaar onder druk te staan en is er meer uitstroom. Zorgen voor de verlaging van de kindratio is ook een manier om het werk werkbaar te maken voor de kinderbegeleiders, waarmee we erkennen dat hun werk meer is dan enkel kinderen opvangen, maar dat ze hen ook pedagogische kansen bieden. Ik onderschrijf dat de vragen die op tafel liggen heel terechte vragen zijn.

In het Vlaams Parlement is er momenteel een onderzoekscommissie bezig. Ik ga ervan uit dat het Vlaams Parlement de nodige stappen zal zetten om vooruitgang te boeken.

In samenwerking met Actiris is er een akkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest rond extra werkrachten via een gesco-contract. De VGC neemt vooral de rol van facilitator op zich, waarbij we er vooral over willen waken dat de gesprekken vlot kunnen verlopen. Belangrijk is om daarbij ook naar het profiel van de extra werkrachten te kijken. Er wordt gezocht naar langdurig werkzoekenden die een opleiding hebben gehad om in de kinderopvang te kunnen werken en Nederlandstalig zijn. Dat profiel is zeer weinig beschikbaar. De sector wijst erop dat de extra gesco's een ondersteuning kunnen zijn, maar de vacatures worden niet ingevuld. Het is dus niet enkel een kwestie om een akkoord te sluiten, maar ook om de voorwaarden te herbekijken zodat er makkelijker mensen gevonden worden, bv. door Nederlands op de werkvloer te ondersteunen. We hebben een werkgroep opgericht met Actiris om daar rond te werken en om ervoor te zorgen dat de ondersteuning effectief ten goede komt van de sector en dat de vacatures niet open blijven staan.

De heer Jan Busselen had ten slotte nog een vraag over de ondersteuning van het Huis van het Nederlands en het project 'Nederlands op de werkvloer'. De VGC investeert vanuit de bevoegdheid Gezin sinds 2021 op jaarbasis 120.000 euro. Met deze middelen organiseert het Huis van het Nederlands een concreet aanbod van coachingstrajecten Nederlands op de werkvloer – voor 30 uur per kinderbegeleider - in 2022. Dit maakt deel uit van een nieuw modulair ondersteuningsaanbod. Afhankelijk van de vraag kan er generiek op inschrijving of op maat worden gewerkt. Daarmee proberen we een concreet antwoord te beiden op een heel prangende vraag vanuit de sector. Daarnaast trekt de VGC in 2022 extra middelen uit om een werkboekje voor kinderbegeleiders te ontwikkelen om Nederlands op de werkvloer te leren en een werkmap voor leidinggevenden.

Het overleg met Vlaams minister Wouter Beke verloopt constructief. De VGC kan daarin benadrukken wat de grootste noden zijn. Zowel met de Vlaamse minister als met het Vlaams Agentschap Opgroeien is er regelmatig overleg geweest. Vanuit Brussel zullen we de personeelsproblematiek op tafel leggen. Zeker op administratief niveau verloopt het overleg goed. De uitdagingen in Brussel zijn nog groter dan in andere plaatsen. Het vinden van voldoende Nederlandskundige kinderbegeleiders is een extra uitdaging op de Brusselse arbeidsmarkt. Bovendien is er recent een vrij sterke uitstroom geweest uit de Brusselse kinderopvang naar het kleuteronderwijs. De Vlaamse Regering heeft beslist om meer kinderbegeleiders in te zetten in het kleuteronderwijs. Dat maakt dat er een grote concurrentie is ontstaan in op de arbeidsmarkt. Heel veel sterke profielen uit de Brusselse kinderopvang zijn doorgestroomd naar het onderwijs, omdat de uren, de verloning en de jobinhoud aantrekkelijker zijn. Het gaat hier om een goedbedoelde maatregel van de Vlaamse overheid, maar in Brussel

en in de Rand rond Brussel is ze goed voelbaar in de kinderopvang. De uitdaging om voldoende personeel te vinden in Brussel is zeer groot.

De heer Jan Busselen (PVDA): De Cartografiestudie heeft ons zaken bijgeleerd. Dat is misschien interessant, maar de sector vraagt geen studies. Ook geen promotiecampagnes, maar wel actie, meer middelen, betere omkaderingsnormen, betere loonvoorwaarden en betere begeleiding. Dat is een gedeelde verantwoordelijkheid van de VGC en van Vlaams minister Wouter Beke. Het deel van de VGC rond de ondersteuning vanuit Actiris en een betere opstelling van vacatures wordt een deel van het probleem, als de kern van het probleem niet wordt opgelost. Het zijn vacatures voor slecht betaalde jobs met slechte werkomstandigheden. Ik zou dat niet kunnen, mee verantwoordelijk zijn voor een beleid waar de collegevoorzitter zelf niet akkoord mee is. Het is een andere visie op politiek en op politieke verandering. Wat hebben we aan een flankerend beleid als het gaat om het flankeren van een besparingsbeleid? Dit is een politiek die de publieke diensten in het algemeen afbreekt. We hebben elke keer dezelfde discussie als het gaat over kinderopvang, onderwijs, openbaar vervoer of gehandicaptenzorg. Het gaat om een flankerend beleid dat een deel van het probleem is geworden.

Over hoeveel extra middelen voor het Huis van het Nederlands gaat het precies? Het blijft allemaal vrij abstract. Hoeveel extra plaatsen komen er voor mensen die Nederlands willen volgen. Welke begeleiding komt er extra voor kinderbegeleiders bovenop de begeleiding die er al was?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik heb de exacte bedragen gegeven. Het Huis van het Nederlands krijgt 120.000 euro sinds 2021. Het gaat daar om de financiering van 30 uur per kinderbegeleider, ofwel generiek, ofwel op maat. Ik heb die vraag punctueel beantwoord.

De heer Jan Busselen (PVDA): Gaat het dan om 30 uur voor de kinderbegeleiders die er al zijn?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Als het gaat over het project ‘Nederlands op de werkvloer’, dan moet het gaan over mensen die op de werkvloer aanwezig zijn. De heer Jan Busselen zegt dat hij dit beleid niet zou kunnen voeren. Ik vind het wel mijn job om ervoor te zorgen dat we zoveel mogelijk samenwerken met Actiris om mensen aan te trekken. Ervoor zorgen dat de huidige kinderbegeleiders nieuwe collega’s krijgen, is echt wel essentieel om de werkomstandigheden te verbeteren. Daar is niet alles mee opgelost. Er moet inderdaad ook ten gronde aan die werkomstandigheden gewerkt worden, maar het is wel mijn plicht om vanuit mijn bevoegdheden voor flankerend beleid ervoor te zorgen dat we alles doen om zoveel mogelijk mensen naar de sector te krijgen en tegelijkertijd ook te ijveren voor betere werkomstandigheden. Het leren van Nederlands op de werkvloer is echt een manier om ervoor te zorgen dat we uit een grotere groep mensen kunnen rekruteren, zodat mensen die nog niet helemaal Nederlandskundig zijn wel kunnen instromen en *on the job* kunnen leren. Dat is belangrijk, en 120.000 euro, dat is een groot bedrag voor de VGC. Ik dank ook de 2 andere collegeleden om daar mee op in te zetten. Er wordt ook ingezet op extra uitbreiding van de kinderopvang. We proberen de middelen die we hebben zo gericht mogelijk in te zetten. Het flankerend beleid is de taak van de VGC. We zullen de Vlaamse overheid erop wijzen dat er een aantal fundamentele zaken moeten ingeschreven worden in de herwaardering van het beroep.

De heer Jan Busselen (PVDA): De collegevoorzitter moet toch akkoord zijn dat 120.000 euro

slechts een druppel op een hete plaat is en dat deze mensen dan in een sector tewerkgesteld worden waarin 1 kinderbegeleider 9 kinderen moet opvangen?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De kindnormen worden door Vlaanderen bepaald. Als wij vanuit de VGC geen kinderopvang organiseren omdat we vinden dat de kindnormen niet goed zijn, dan lossen we het probleem ook niet op. Ik vind inderdaad dat een kindnorm van 9 kinderen per begeleider te hoog is. De kindnorm in de Franse Gemeenschap ligt een stuk lager. We zien dat er daardoor uitstroom is. De Brusselse kinderbegeleiders die bij Kind en Gezin aangesloten zijn, stappen over naar ONE, omdat de werkdruk per kinderbegeleider daar een stuk lager ligt. Het is echter belangrijk dat we kijken naar wat de VGC kan doen binnen haar bevoegdheden, vandaar ook de bevraging over welke maatregelen we kunnen nemen om de kinderopvang te ondersteunen. Dat is wel onze taak. Gewoon wegkijken, is niet de juiste manier om flankerend beleid te voeren.

De heer Jan Busselen (PVDA): Een flankerend beleid kan goed zijn bij een goed beleid. Er is een gebrek aan 30.000 plaatsen, waarvan 10.000 in de Nederlandstalige kinderopvang in Brussel volgens de Brusselnorm. Op 1 jaar werden er slechts 147 plaatsen extra gecreëerd. Aan dat tempo zullen we er nog 70 jaar over doen vooraleer het tekort is weggewerkt. Het probleem wordt helemaal niet opgelost. Niet vanuit Vlaanderen, die een slechte omkadering creëert, en niet vanuit Brussel. Wij hebben een andere visie op politiek. De VGC wil iets omkaderen dat ten gronde fout zit. Ik ga zo dadelijk naar de kinderopvang om hen te ondersteunen in hun strijd.

Mevrouw Cieltje Vanachter (N-VA): Ik heb het nog niet helemaal goed begrepen. Klopt het dat er nog altijd geen aanbeveling is? Het is onbegrijpelijk dat het zo lang moet duren. De aanbeveling voor de Franse Gemeenschap werd al in 2020 vastgelegd en de Franse Gemeenschap kan op basis daarvan al personeel inschakelen. Waarom moet dat zo lang duren voor de Vlaamse Gemeenschap? Ik zal de minister-president van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de heer Rudi Vervoort, hierover ondervragen. Ik snap dat de voorwaarden niet evident zijn – kennis van het Nederlands, langdurige werkloosheid en de juiste opleiding – en ik begrijp dat er oplossingen gevonden moeten worden, maar ik roep toch op om daar werk van te maken, zodat we tenminste alle middelen die er zijn, kunnen inschakelen.

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): De kinderopvang wordt gesubsidieerd vanuit Vlaanderen volgens barema's. Daar heeft de VGC niets over te zeggen. De VGC kan wel subsidies geven aan kinderopvanginitiatieven ter ondersteuning en om de capaciteit uit te breiden, maar de financiering vanuit de Vlaamse overheid is altijd essentieel om de plaatsen te kunnen aanbieden. De barema's zijn slecht. Dat klagten we aan in Vlaanderen. De kindnorm is ook slecht, maar ook daarvoor is de VGC niet bevoegd. Dit kan enkel in Vlaanderen worden opgelost. De vraag is dan of de VGC middelen moet investeren om binnen dat systeem zoveel mogelijk te remediëren? Wij vinden van wel. Het is inderdaad een beetje water naar de zee dragen en dat is jammer. Het is jammer dat er geen oplossing vanuit Vlaanderen komt en ik vraag me ook af waarom het zo lang duurt om het op te lossen. Waarom heeft men in Vlaanderen niet door dat dit niet goed is voor de kinderopvang, voor de kinderbegeleiders en voor de ouders. Tijdens de coronacrisis hebben we ondervonden hoe belangrijk kwaliteitsvolle kinderopvang is. Ik begrijp dus echt niet dat dit geen prioriteit is.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): De VGC levert heel wat inspanningen voor de kinderopvang, zoals het aanbieden van Nederlands op de werkvloer. Volgens de collegevoorzitter verloopt het overleg met Vlaams minister Wouter Beke constructief. Wat zal het resultaat zijn? De VGC moet blijven hameren op het verlagen van de kindratio van 9 naar

6.

Als het College zich vandaag de ambitie stelt om de kindratio van 9 terug te brengen tot 6, zullen de acties navenant zijn en zullen de resultaten wel volgen, ook wat de mensen betreft die interesse hebben om in de sector te gaan werken.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Het is inderdaad belangrijk dat er structurele oplossingen worden gevonden. Ik ga ervan uit dat de onderzoekscommissie van het Vlaams Parlement aanbevelingen zal formuleren.

De heer Jan Busselen (PVDA): Dank aan de heer Juan Benjumea Moreno voor de uitleg over de bevoegdheidsverdeling, maar dat is niet wat ik aanklaag. Ik klaag aan dat een overheid geen flankerend beleid kan voeren waar ze niet achter staat. Als een partij aanvaardt deel te worden van een meerderheid die intrinsiek verbonden is met Vlaamse middelen en de Vlaamse politiek, verbindt ze zich aan rechts beleid.

De heer Juan Benjumea-Moreno (Groen): Dus geen middelen voor het Huis van het Nederlands, geen extra subsidies, geen extra capaciteit? Als dat uw voorstel is, is het erg wereldvreemd.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik vind het problematisch dat u die 2 facetten gescheiden blijft houden alsof ze niets met elkaar te maken hebben. Natuurlijk is het goed dat kinderbegeleiders lessen Nederlands krijgen, maar als zij in een kinderopvang moeten werken die geen plaats kan garanderen voor elk kind, is de VGC daar deels voor verantwoordelijk.

Soms heb ik het gevoel dat ik voor een grote coalitie van de N-VA, CD&V, Open Vld, one.brussels-Vooruit en Groen sta. U zegt dat u niet met bevoegdheden speelt, maar als u aanvaardt lid te worden van de VGC-meerderheid, dan verbindt u zich aan het beleid van de Vlaamse Regering. Zo bent u mee verantwoordelijk voor een beleid waar u niet achter staat. *(Tumult)*

We hebben een andere visie op de politiek. Ik hoop dat we de dialoog in stand kunnen houden.

- Het incident is gesloten.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Vandaag lanceren we de communicatiecampagne om het dialoogrecht, dat de Raad vorig jaar heeft goedgekeurd, breder bekend te maken. Elke Brusselaar kan nu gemakkelijk vragen stellen aan de Brusselse Nederlandstalige politici. Indien relevant kan de vraag in de Raad zelf gesteld worden. Als de burger 300 handtekeningen verzamelt, is dat zelfs een recht.

Communicatiebureau Josworld heeft een filmpje ontwikkeld dat het dialoogrecht uitlegt. De website van de Raad werd aangepast om de video zo toegankelijk mogelijk te maken. Ik dank Josworld en de griffie voor het harde werk aan deze campagne.

Collega's, liefde is een werkwoord, maar ook democratie is een werkwoord. Ik vraag u dan ook om deze campagne breed te delen, zodat we zoveel mogelijk Brusselaars warm maken om na

te denken over de stad, om vragen te stellen en voorstellen te doen, hier in de Raad. Misschien kunnen we de kloof tussen burger en politiek een klein beetje dichten.

Dank tot slot aan de Diensten en het Bureau voor de constructieve samenwerking.

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59)

Opvang en begeleiding van Oekraïense vluchtelingen in Brussel

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): De toestroom van Oekraïense vluchtelingen in ons land blijft onverminderd doorgaan. Het zijn veelal vrouwen met kinderen, jongeren, ouderen en mensen met medische problemen. Zeer kwetsbare burgers dus, die zichzelf en hun familie zo snel mogelijk in veiligheid proberen te brengen. Er komen steeds meer mensen aan die geen familie of kennissen in België hebben.

Er is een grote golf van solidariteit op gang gekomen bij burgers en organisaties. Zo zijn er onder andere inzamelacties gestart in verschillende gemeenschapscentra en bij Nasci.

Staatssecretaris Sammy Mahdi gaf aan dat België de komende tijd 200.000 Oekraïense vluchtelingen zou opvangen. Op 23 maart 2022 waren al 20.000 mensen uit Oekraïne in België ingeschreven.

Op vrijdag 18 maart 2022 stelde ik een actualiteitsvraag naar aanleiding van de situatie aan Paleis 8 op de Heizel. Ik kom er graag op terug omdat de situatie op het terrein zeer schrijnend blijft en alle professionele hulp welkom is.

De VGC heeft een sterk uitgebouwd netwerk van welzijnsinstellingen, waaronder CAW Brussel, het Huis van het Kind en de lokale dienstencentra. Hun professionaliteit en expertise kunnen een reële meerwaarde betekenen voor de net aangekomen vluchtelingen in het Zuidstation, aan Paleis 8 op de Heizel of nadat de vluchtelingen in een gemeente geregistreerd werden.

We kunnen 3 belangrijke fasen onderscheiden in de hulpverlening voor de Oekraïense vluchtelingen.

De eerste fase begint wanneer ze aankomen op Belgische bodem – meestal in het Zuidstation – en eindigt wanneer ze ingeschreven zijn in Paleis 8. De wachttijd loopt snel op tot 5 of 6 dagen. In deze fase hebben de vluchtelingen bed, bad en brood nodig, een luisterend oor en zeer goede informatie.

De tweede fase loopt tussen het moment dat de vluchtelingen aan Paleis 8 een attest van tijdelijke bescherming gekregen hebben tot hun inschrijving in een gemeente en OCMW. In deze fase is administratieve en praktische informatie belangrijk.

Zodra de vluchtelingen administratief in orde zijn, een vaste verblijfplaats hebben en een vervangingsinkomen ontvangen, begint de derde fase. Ze kunnen denken aan de zoektocht naar een school of naar werk, aan vrijetijdsbesteding voor zichzelf en de kinderen, taallessen en aan psychologische hulp indien nodig.

In elke fase is hulp en begeleiding belangrijk en in elke fase is de nood van een andere orde.

Op welke manier wordt de VGC betrokken bij het Brusselse crisisplan voor de vluchtelingen en bij het federale crisisoverleg?

Er is sprake van een consortium van professionele organisaties, waaronder het Rode Kruis, Bruss'help en La Plateforme Citoyenne, om de eerste hulp te bieden. Worden er ook VGC-organisaties bij betrokken?

Wat kan de VGC in de verschillende fasen doen vanuit welzijnsoogpunt, om te helpen bij de onmiddellijke opvang, doorverwijzing en de psychologische bijstand?

Op welke manier kan het CAW in de 3 verschillende fasen actief zijn, o.a. door het aanbod van slachtofferhulp? Zal de ploeg versterkt worden? Wordt er overleg gepleegd met Vlaams minister van Welzijn Wouter Beke?

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Ik sluit me graag aan bij de vragen van mevrouw Els Rochette. De federale Regering heeft er met *#PlekVrij* voor gekozen om de aanpak van de Oekraïne-crisis door te schuiven naar burgers en lokale besturen i.p.v. van begin af aan de focus te leggen op collectieve opvangstructuren met ziekenzorg, onderwijs, psychosociale begeleiding, enz... In Brussel wordt heel wat werk doorgeschoven naar de burgemeesters. De VGC is in zekere zin een 20ste gemeente. Het is dan ook belangrijk om stil te staan bij wat de VGC onderneemt.

De coronacrisis heeft geleerd dat de Vlaamse Gemeenschap in crisissituaties weleens vergeten wordt. Het UZ Brussel was aanvankelijk bv. niet opgenomen in de vaccinatiecampagne. Hopelijk hebben we uit de coronacrisis lessen getrokken voor de opvangcrisis. Op vlak van ziekenzorg, psychosociale begeleiding, onderwijs en inburgering zal de Vlaamse Gemeenschap in Brussel haar verantwoordelijkheid moeten opnemen. Zit de Vlaamse Gemeenschap wel mee aan tafel om de oplossingen te bieden? Nemen de collegeleden deel aan het overleg? Hoe verloopt het overleg? Heeft de VGC leegstaande gebouwen die als opvanglocatie kunnen dienen?

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): Ik viel bijna van mijn stoel. Mevrouw Van Achter, hebt u net gezegd dat u het slecht vindt dat de federale fase niet aangekondigd is?

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Dat heb ik niet gezegd. U moet goed leren luisteren. Ik heb gezegd dat alles via *#PlekVrij* meteen naar de burgers is doorgeschoven en dat de federale Regering niet heeft gekozen voor collectieve opvang.

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): En van wie komt de *#PlekVrij*-campagne?

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Van de federale overheid.

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): Op 10 maart 2022 verklaarde de Vlaamse Regering de federale fase van de crisis af te wijzen. “*Wij zijn aan zet,*” stelden de heren Jan Jambon en Bart Somers.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): De Vlaamse Regering neemt haar verantwoordelijkheid. Ik vraag geen federale fase. Ik vraag van begin af aan om collectieve

opvang i.p.v. met *#PlekVrij* alles zomaar naar de burgers door te schuiven en meteen voor een leefloon te kiezen, zoals de federale overheid gedaan heeft.

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): Ik vind het vreemd en ik betreur dat de Vlaamse Regering de federale fase van de crisis heeft verworpen. Die keuze betekent namelijk dat het moeilijker wordt om de coördinatie op te zetten. Inderdaad moet er collectieve opvang voorhanden zijn, maar de Vlaamse Regering heeft de federale Regering afgewezen en zegt nu zelf aan zet te zijn.

Brussels minister-president Rudi Vervoort stelde gisteren dat er een Brusselse taskforce wordt opgericht die de coördinatie van de vluchtelingencrisis op zich moet nemen. Maakt de VGC-Administratie, in samenwerking met de gesubsidieerde instellingen, de gemeenschapscentra en het middenveld, deel uit van die taskforce of zal ze er deel van uitmaken?

De Brusselse minister-president stelde gisteren ook dat er een communicatiekanaal komt, gefocust op Brussel: *helpukraine.brussels*, waar alle communicatie van de Brusselse besturen op gecoördineerd zal worden, bv. rond onderwijs en inschrijving in de gemeenten. Bij de begeleiding en het onthaal van Oekraïense vluchtelingen is ook een rol weggelegd voor de VGC. Wordt de communicatiedienst van de VGC betrokken bij de ontwikkeling van de website?

Ik vermoed dat de VGC de federale fase van de crisis niet heeft afgewezen. Kunt u dat bevestigen?

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik sluit me graag aan bij de vragen van mevrouw Els Rochette. Gisteren konden de leden van de Commissie voor de Gezondheid en Bijstand aan Personen van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) vragen stellen aan bevoegd minister Alain Maron en aan Brussels minister-president Rudi Vervoort, o.a. over de nieuwe taskforce. Ik wees toen op het grote probleem dat heel wat vluchtelingen niet de Oekraïense nationaliteit hebben. Zij worden stelselmatig opzijgezet, ook in landen waar ze door moeten reizen. In Polen moeten ze buiten slapen in de kou. Ze worden dus als derderangsburgers behandeld.

Zal de VGC dat ook doen? Brussels minister-president Rudi Vervoort zei enkel dat dit een federale beleidskeuze was. Dat vind ik aberrant. Veel mensen trekken vanuit ontwikkelingslanden naar Oekraïne en wanneer ze dan nog eens moeten vluchten, worden ze niet opgevangen.

Binnen de VGC is er de mooie structuur van Logo Brussel, waar gekeken wordt naar gezondheid, voeding, beweging, vaccinatie, geestelijke gezondheid... Er zijn voorbeelden in Vlaanderen waar gastgezinnen individuen of families opnemen die ziek zijn. Hoe kunnen de Logo-structuren helpen om Oekraïense individuen of families die bij Brusselse gastgezinnen terechtkunnen, te screenen op mentaal en fysiek vlak? Ik weet dat dit binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt opgevangen, maar welke bijkomende duwtjes kunnen wij geven?

Collegevoorzitter Elke Vanden Brandt: Het aantal Oekraïners dat het land verlaat, blijft helaas onverminderd doorgaan. We verwachten dat het aantal vluchtelingen verder zal toenemen. Momenteel worden de Oekraïense vluchtelingen voornamelijk opgevangen in buurlanden Polen en Moldavië. Een stijgend aantal zoekt hun toevlucht in de rest van Europa. Internationale schattingen spreken over een totaal van 4 tot 7 miljoen Oekraïense vluchtelingen.

Daarvan wordt ingeschat dat 3 tot 4 % naar België zou komen. Dat zou voor België een instroom van 150.000 tot 260.000 Oekraïense vluchtelingen betekenen. We verwachten dat een groot deel van deze mensen in Brussel zal blijven. De verschillende overheden in ons land zetten daarom een aantal zaken in de steigers om de Oekraïners op te vangen.

De vraag van mevrouw Khadija Zamouri is heel fundamenteel: wie nemen we op als vluchteling? De keuze om Oekraïense vluchtelingen meteen een verblijfsvergunning te geven, werd op het federale niveau gemaakt. De VGC heeft daar geen inspraak in.

Deze opvangcrisis komt bovenop een bestaande opvangcrisis. Er waren al grote uitdagingen. Er zijn al veel mensen uit andere conflictgebieden die opvang zoeken en in de Brusselse netwerken terecht komen. We moeten dus niet alleen voor Oekraïense vluchtelingen een oplossing zoeken, maar voor alle mensen op ons grondgebied. We zijn daar hard mee bezig, maar zijn nog ver van de situatie waarin we dat volledig en volwaardig kunnen doen. Dat blijft een uitdaging. De VGC houdt vast aan een menselijke aanpak, ongeacht de plaats waar de vluchteling vandaan komt, en wil dat de mensenrechten, zoals toegang tot gezondheidszorg, zo goed mogelijk nageleefd worden.

Daarnaast is het belangrijk om onze zorg in bestaande structuren in te schakelen. Er zijn inderdaad 3 fasen. De federale overheid is bevoegd voor de eerste fase: de noodopvang. De noodopvang gaat zowel over de opvang van de vluchtelingen voor de registratie, als voor de crisisopvang, de dagen volgend op de registratie. De Gewesten en Gemeenschappen zijn in de tweede en derde fase aan zet. Zij zijn bevoegd voor de structurele opvang. Hopelijk is dat tijdelijk, maar dat hangt af van de duurtijd van die opvangcrisis.

De heer Juan Benjumea Moreno vroeg of wij betrokken waren bij de activering van de federale fase. Er werd beslist om dat niet te doen, al denkt Brussel dat dit beter wel was gebeurd. We moeten echter verder met de gemaakte keuze en de VGC moet dit zo goed mogelijk uitvoeren. We zetten heel bewust geen eigen netwerken of structuren op, maar bekijken de bestaande structuren. Hoe kunnen we ons inschakelen in de Brusselse en Vlaamse taskforce? Hoe kan ons N-netwerk ondersteuning bieden? Hoe kunnen we ervoor zorgen dat we meegaan in een gecoördineerde dynamiek?

Zoals hier 2 weken geleden al werd aangehaald, heeft de Vlaamse Regering een taskforce opgericht. Die taskforce is het aanspreekpunt voor de Vlaamse overheid, de lokale besturen en het federale niveau. De Vlaamse overheid verzorgt binnen haar Gemeenschapsbevoegdheden de opvang van de Oekraïense vluchtelingen. Brussel zit mee vervat in die Vlaamse oefening. De Vlaamse minister bevoegd voor Brussel houdt ons op de hoogte van initiatieven die in de schoot van de Vlaamse Regering genomen worden en waar een rol voor de VGC is weggelegd.

Ook het Brussels Hoofdstedelijk Gewest richtte een taskforce op. Die taskforce coördineert de initiatieven die door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de GGC worden genomen. Vorige week donderdag stelde het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de heer Pierre Verbeeren aan als centraal aanspreekpunt om de globale coördinatie in het Gewest op zich te nemen. Hij zal hiervoor samenwerken met de hoge ambtenaar veiligheid *ad interim* en de directeur-generaal van Brussel Preventie en Veiligheid en de andere gewestelijke instellingen.

Voor Brussel ligt de prioriteit ook op huisvesting, onderwijs, werk en gezin. De VGC neemt deel aan deze Brusselse taskforce.

Mevrouw Els Rochette stelde een vraag over de eerste hulp die aangeboden wordt door Bruss'help, het Rode Kruis en La Plateforme Citoyenne. Een groot deel van Oekraïense vluchtelingen komt aan in Brussel Zuid. Bruss'help richtte in het Zuidstation een onthaalloket in. Hun medewerkers informeren en oriënteren er de vluchtelingen richting registratie bij Fedasil. De organisatie zette ook een pendeldienst op richting de Heizel. Ook het Rode Kruis, Samusocial en La Plateforme Citoyenne de Soutien aux Réfugiés en Doucheflux zijn aanwezig in het Zuidstation. Ze geven de vluchtelingen een warm onthaal en zorgen mee voor opvangplaatsen. De VGC is op de hoogte van deze acties en heeft er veel respect voor, maar is niet rechtstreeks betrokken.

Er was ook een vraag naar de 3 fasen in de hulpverlening aan Oekraïense vluchtelingen en de rol van de VGC hierin. Momenteel zijn vooral de eerste en de tweede fase aan de orde. Op dit moment zetten verschillende organisaties binnen het N-netwerk solidariteitsacties op, zoals zelforganisaties van de Oekraïense diaspora. Ik denk ook aan de oproep van Nasci om spullen binnen te brengen om jonge gezinnen uit Oekraïne te kunnen ondersteunen. Hier werd massaal gevolg aan gegeven. Dat toont aan dat er in Brussel een grote solidariteit is. De VGC heeft deze oproep versterkt door inzamel punten bij de gemeenschapscentra, enkele sportpunten en het CAW in te richten. Een aantal gezondheidspartners, zoals een Medimmigrant of de Vlaamse Vereniging voor Respiratoire Gezondheidszorg en Tuberculosebestrijding (het VRGT) heroriënteren hun werking in het kader van deze vluchtelingencrisis. Dat was ook een vraag van mevrouw Khadija Zamouri. Vzw Brussel Onthaal-Sociaal Vertaalbureau zet in samenwerking met Fedasil sociaal tolken in.

Vanaf fase 3, wanneer mensen effectief in Brussel gevestigd zijn, is het ondersteuningsaanbod vanuit de Vlaamse Gemeenschap aan zet en zorgt de VGC voor het flankerende aanbod. Op dit ogenblik inventariseert de VGC de initiatieven die andere overheden installeren en monitoren we de noden.

Het CAW Brussel neemt momenteel een ondersteunende rol op. Binnenkort wordt een specifiek aanbod opgezet. Dat zal gebeuren volgens de richtlijnen en verwachtingen die opgenomen zullen zijn in de besluitvorming van de Vlaamse Regering. Deze besluitvorming is op dit ogenblik nog niet beschikbaar. Wel is het duidelijk dat het om een versterking van de werking zal gaan en dat er extra personeelsinzet komt.

Ik wil ten slotte ook verwijzen naar de website www.helpukraine.brussels. De VGC houdt in de gaten of er zaken binnenkomen waar de VGC kan aan helpen. Momenteel zijn ook de veldwerkers van de GGC aan het sensibiliseren over de coronavaccinaties en leiden ze toe naar de vaccinatiecentra. Dat gebeurt ook aan Paleis 8.

Ik wil nog benadrukken dat de situatie voor ons land ongezien is. We staan voor een heel grote uitdaging. We gaan de uitdaging zonder twijfel aan, maar ze is 4 tot 5 keer groter dan in 2014 of 2020. Coördinatie zal meer dan ooit nodig zijn om dit zo goed mogelijk aan te pakken en ervoor te zorgen dat iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Ik heb mijn vraag opgesteld op 23 maart 2022. Vandaag zijn we 1 april en er is ondertussen al veel veranderd. De opvang in het Zuidstation met de verschillende partners verloopt ondertussen vlot. De registratie via een afsprakensysteem verloopt ook veel vlotter. Ik deel ook de mening dat het belangrijk is dat de VGC zich inschakelt in de bestaande taskforces. De ondersteuning van de verschillende

solidariteitsacties en de zelforganisaties van de Oekraïense diaspora is goed. Er moet ook snel worden ingezet op onder meer tolken.

De noden zullen er binnen een paar weken of zelfs maanden nog altijd zijn. Er moet dus zo snel mogelijk geschakeld worden. Ik hoop dat de Vlaamse Regering snel beslissingen neemt. We zitten immers al een dikke maand in de opvangcrisis.

De VGC screent dus de website *www.helpukraine.brussels*. Gaat het ook in de omgekeerde richting, waarbij organisaties van de VGC zoals gemeenschapscentra hun aanbod zichtbaar maken?

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Ik ben blij te horen dat de VGC betrokken is bij zowel Vlaanderen als Brussel. Er komt een enorme uitdaging op ons af. Iedereen moet mee aan boord zijn. In het begin van de crisis hadden we nog een Brusselse minister-president die dacht dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest enkel ingeschakeld zou worden voor de noodopvang. Het is echter een federaal systeem waar we dus geen enkele sturing in hebben. Ik denk dat veel vluchtelingen zich in Brusselse gemeenten zullen vestigen. De uitdaging is enorm, maar het is goed om te horen dat de VGC alle zeilen bijzet om hieraan te werken.

Ik kreeg geen antwoord op mijn vraag over de leegstaande gebouwen. Ik vermoed dus dat er geen zijn. Het is vooral belangrijk dat we onze bevoegdheden gebruiken en overall mee aan tafel zitten waar dat kan.

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): Ik heb de website bekeken. Ik zou willen suggereren om in de rubriek ‘talen leren’ naast de doorverwijzingen naar Actiris en de Franse Gemeenschap ook een doorverwijzing naar het Huis van het Nederlands of een ander VGC-aanbod te plaatsen.

Er zijn geen verwijzingen naar Huis van het Nederlands of het aanbod van de VGC. Als je echter een paar keer doorklikt op algemene websites, zoals bv. de website van Actiris, dan kom je uiteindelijk wel bij Huis van het Nederlands terecht. Tijdens de pandemie werden alle initiatieven goed samengebundeld zodat ze makkelijk te vinden waren. Die positieve ervaring kunnen we nu zeker meenemen. De site rond crèches en onderwijs bevindt zich nog maar in de startfase, het is dus logisch dat de site nog niet volledig is. De VGC-Administratie screent de site goed en vult ze aan met informatie die nuttig is voor Oekraïense vluchtelingen. De site is ook in meerdere talen vertaald, ook dat heeft nu zeker zijn nut.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik heb nog geen antwoord gekregen op mijn vraag met betrekking tot de Nederlandstalige gastgezinnen in Brussel. Ik heb net zoals collega Juan Benjumea Moreno een kijkje genomen op de website van Logo Brussel, een organisatie die instaat voor mentale gezondheidszorg. Er is op de site geen enkele verwijzing te vinden naar de Nederlandstalige structuren waar Nederlandstalige gezinnen beroep op kunnen doen voor begeleiding. We bevinden ons uiteraard in de startfase maar een kleine verwijzing naar dergelijke structuren zou een goede zaak zijn.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De VGC beschikt momenteel over geen enkel gebouw waar opvang in georganiseerd kan worden. Het gebouw in de Klokkentorenstraat is hier ongeschikt voor. De VGC wil dat dossier ook zo snel mogelijk afhandelen.

Wat betreft de website *helpukraine.brussels*, klopt de opmerking van mevrouw Els Rochette. De VGC onderzoekt of er extra inspanningen geleverd kunnen worden en welke hulp actief aangeboden kan worden.

Er moet inderdaad een verwijzing komen naar Nederlandstalige structuren die begeleiding aanbieden op de websites van Logo Brussel. Bestaande organisaties moeten actief informatie kunnen delen. Ik ga ervan uit dat er al gesprekken hebben plaatsgevonden over dit onderwerp. De administratieve medewerkers van de VGC luisteren ook mee en brengen de ideeën die hier geopperd worden tot uitvoering.

- Het incident is gesloten.

Voorzitter: mevrouw Hilde Sabbe

Tweetalige lerarenopleiding kleuter- en secundair onderwijs

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): In Brussel organiseren de Erasmushogeschool Brussel (EhB) en de Haute École Francisco Ferrer (HEFF) een tweetalige lerarenopleiding voor leerkrachten lager onderwijs met financiering van de VGC. Daardoor kunnen leerkrachten zowel in Nederlandstalige als in Franstalige lagere scholen lesgeven. Het traject loopt ondertussen al voor verschillende academiejaren. Voor de studenten aan de EhB is Frans als tweede taal een verplicht vak. Dat is in het algemeen het geval in het Nederlandstalig onderwijs. Er is geopteerd om de hele lerarenopleiding om te vormen tot een tweetalige lerarenopleiding. In de Franstalige opleiding is Nederlands slechts een keuzevak. Het aantal studenten in de opleiding aan de EhB stijgt jaar na jaar. Aan de HEFF schreven zich net zoals vorig jaar 18 studenten in voor de tweetalige lerarenopleiding. Hier is sprake van een procentuele daling (60 studenten tegenover 49 studenten vorig jaar).

Collegelid Sven Gatz gaf op 19 november 2021 een overzicht van de doelstellingen die beide hogescholen dit jaar voor zichzelf vooropgesteld hebben, alsook de acties en initiatieven die in dat kader worden opgestart. De meest opvallende actie is de uitbreiding van de werking van de tweetalige lerarenopleiding naar trajecten voor zijinstromers en naar de educatieve bachelor kleuter- en secundair onderwijs. Ook wordt de tweetalige lerarenopleiding verankerd in de educatieve bachelor lager onderwijs. De didactiek van het meertalig onderwijs wordt daarom versterkt door het uitbreiden van tweetalige lessen en Content and Language Integrated Learning (CLIL) naar nieuwe onderwijsvakken zoals Wiskunde en Wereldoriëntatie. Zo stappen meer HEFF- en EhB-docenten mee in het traject.

Daarnaast zijn er nog andere acties. De HEFF heeft een nieuw opleidingsonderdeel ‘Le Néerlandais en musique’ toegevoegd aan het curriculum met als doel de uitspraak, prosodie, vlotheid en accent via ritme en muziek van de taal te verbeteren. Bovendien neemt de Franstalige hogeschool ook een aantal initiatieven om het Nederlands in hun opleidingen te valoriseren, waaronder de verplichte deelname aan een extern taalexamen Nederlands niveau B2+ en de uitreiking van een certificaat “le Certificat Néerlandais Langue Seconde en Langue d’Immersion”.

Ik wil nog even dieper ingaan op de uitbreiding van de werking van de tweetalige lerarenopleiding naar de educatieve bachelor kleuter- en secundair onderwijs. De N-VA is een koele minnaar geweest van dit project omdat het taalniveau opkrikken geen gemakkelijke

opdracht is. Zowel in het Nederlandstalig als het Franstalig onderwijs stromen veel kinderen in die geen van beide landstalen machtig zijn. Om zelfs een van beide landstalen aan te leren, is al een heus karwei. Daar heb je leerkrachten voor nodig die de taal meester zijn. In de projectaanvraag van het actieplan academiejaar 2021-2022 las ik dat de opleidingshoofden van de educatieve bachelor kleuter- en secundair onderwijs vreesden dat het Nederlands zou lijden onder een meertalige werking. De taal is namelijk nu al een uitdaging in de lerarenopleiding. Bij de HEFF was er begrijpelijk minder bezorgdheid over het niveau Frans van de studenten.

Kunt u een voorlopige evaluatie geven van de acties en initiatieven die sinds dit academiejaar in beide hogescholen lopen? Hoe verloopt het opleidingsonderdeel ‘Le Néerlandais en musique’? Hoeveel studenten zullen dit jaar het verplicht extern taalexamen Nederlands niveau B2+ afleggen?

Hoe verlopen de trajecten voor zijinstromers? Hoeveel studenten hebben zich ingeschreven aan elke hogeschool?

Kunt u de tweetalige lerarenopleiding in de educatieve bachelor kleuter- en secundair onderwijs toelichten? Op welke manier verschilt die opleiding van de tweetalige lerarenopleiding voor de studenten lager onderwijs? Over hoeveel studenten gaat het dit academiejaar in elke hogeschool? Hoe wordt er in de opleidingen rekening gehouden met de moeilijkheden die studenten aan de EhB ervaren met het Nederlands?

Collegelid Sven Gatz: Beide hogescholen werken verder aan de uitrol van de tweetalige lerarenopleiding. De doelstelling voor beide instellingen is het afleveren van ‘taalkrachtige leraren met een uitstekende kennis van de tweede onderwijstaal (B2/C1) met een didactische bekwaamheid, gericht op meertaligheid in een multiculturele klas’. Via allerlei initiatieven wordt verdergewerkt aan de taalvaardigheid en didactische capaciteiten van de betrokken studenten. Samenwerking van docenten van beide opleidingen is daarbij essentieel.

U verwijst expliciet naar het opleidingsonderdeel ‘Le Néerlandais en musique’ dat op de HEFF werd toegevoegd aan het curriculum. Het doel van dit onderdeel is de uitspraak, de vlotheid en de prosodie van het Nederlands via ritme en muziek van de taal te verbeteren. Prosodie is het ritme, de klemtoon en de intonatie van de stem bij het uitspreken van een zin of zinsdeel. Concreet wordt er gewerkt met een groep van minimum 10 tot 12 studenten. Afwisselend wordt gewerkt aan:

- de uitspraak van de verschillende klanken: de vocalen (lang/kort en ‘meer open’ en ‘meer gesloten’, bv man/maan; bom/boom);
- de accentueringspatronen op woord- en zinsniveau via ritmische oefeningen en *jazz chants*;
- grammatica en zinsbouw (automatiseren van sommige structuren met behulp van ritmische en melodische oefeningen).

De docenten geven aan dat de uitspraak van vocalen sterk verbetert en minder ‘Frans’ klinkt. Studenten horen ook beter waar het woordaccent ligt en kunnen het veel beter nabootsen.

In december van dit academiejaar zullen 6 studenten het taalexamen Nederlands niveau B2+ afleggen. In mei 2022 wordt een nieuw examen georganiseerd. Hier zullen naar schatting 4 studenten aan deelnemen.

Een zijinstromer is iemand met een bepaalde opleiding of werkervaring die in het onderwijs wil instappen. Voor de lerarenopleidingen is een zijinstromer een student die een specifiek traject kan/moet volgen en geen generatiestudent is. Bij de HEFF kunnen de studenten die in aanmerking komen, kiezen voor een verkort traject. Er zijn 13 studenten ingeschreven in dit traject. Daarvan hebben 3 studenten gekozen om er het Certificaat Didactiek Nederlands als Tweede Taal en Immersietaal bij te nemen. Dat certificaat wordt geopend voor externen vanaf september 2022. Hier wordt ook het vak 'Le Néerlandais en musique' aangeboden. De implementatie van het tweetalige project voor de zijinstromers heeft bij de EhB wat obstakels gekend, onder meer door een verandering van coördinator begin dit academiejaar. De bijgestuurde planning gaat uit van een kennismaking met de CLIL-didactiek binnen het vak 'Innovatief Onderwijzen'. Bij de verkorte opleiding Lager Onderwijs aan de Erasmushogeschool, wordt er een onderscheid gemaakt tussen studenten die 60, 90 of 120 studiepunten moeten behalen. Hoeveel studenten er juist zijn, laat de EhB ons later weten.

Op de HEFF is het tweetalig traject een extra-curriculaire optie. Studenten bachelor kleuteronderwijs, lager onderwijs en secundair onderwijs nemen 18 extra studiepunten op bovenop hun studiepakket. Aan het einde van hun bachelor wordt een additioneel certificaat uitgereikt: le Certificat de Néerlandais Langue Seconde et/ou Langue d'Immersion. Er zijn nu 40 studenten ingeschreven in het certificaat (over de 3 bachelorjaren van alle opleidingen heen). De HEFF is van plan om in samenwerking met de EhB een aantal vakken toe te voegen aan het certificaat om het curriculum verder te verrijken.

Op de EhB kunnen studenten van bachelor kleuteronderwijs en secundair onderwijs deelnemen aan gemeenschappelijke activiteiten van de tweetalige lerarenopleiding (waar zowel de EhB-studenten als de HEFF-studenten aan deelnemen). Cijfergegevens over het aantal studenten aan de EhB zullen schriftelijk worden overgemaakt.

Enkele voorbeelden van andere acties die al lopen:

- in de HEFF wordt naast 'Le Néerlandais en musique' het vak 'Philosophie et Histoire des religions' in het Nederlands gegeven aan de studenten Langues Germaniques en studenten Français Langue Etrangère;
- studenten van de EhB en de HEFF nemen, samen met de studenten bachelor lager onderwijs, deel aan de tweetalige toneelstage;
- in de bestaande opleidingsonderdelen Sleutelcompetenties en multidisciplinair werken (EhB) en Activités de Formation Professionnelle (HEFF) worden tweetalige workshops ingebed.

Wat betreft uw laatste vraag wil ik meegeven dat de tweetalige lerarenopleiding alle studenten de kans geeft om intensief met taal bezig te zijn, en gaat daarbij verder dan activiteiten in het Frans voor Erasmushogeschoolstudenten. Er is ook focus op het verbeteren van het Nederlands voor Erasmushogeschoolstudenten die dat nodig hebben. Dit jaar startten er in september 8 van de 48 studenten een traject met het Nederlands als doeltaal.

De VGC financiert taalondersteuners die de studenten met extra talige noden op taal- en studievak begeleidt. Concreet werken ze rond woordenschatuitbreiding, expressie, uitspraak, presentatievaardigheden enzovoort. Ook ondersteuning in het kader van stages kan deel uitmaken van de begeleiding.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik dank u voor het duidelijke en vrij uitgebreide antwoord. Het blijft een onevenwicht dat het bij Haute École Francisco Ferrer een extra-

curriculaire keuze is en bij de Erasmushogeschool Brussel een standaardtraject. Het is zoals het is. Dat heeft ook te maken met de manier waarop het Franstalig onderwijs is georganiseerd. Ik hoop dat minister Caroline Désir erin slaagt om het Nederlands te verplichten bij de Franstalige collega's als tweede taal. Dat zou een zinvolle stap zijn, zeker voor Brussel.

Wat de uitbreiding naar het secundair en kleuteronderwijs betreft, stelt u dat er in de lerarenopleiding voldoende aandacht wordt besteed aan het Nederlands, maar het is belangrijk dat de Erasmushogeschool Brussel zelf aan de alarmbel trekt en zegt dat ze bezorgd is. Het is nu al moeilijk en als dat er nog eens bovenop komt, komt het voor een aantal leerlingen misschien niet echt goed. De tijd en de middelen zijn altijd beperkt en als je aan een zaak meer aandacht moet besteden, maakt dat het moeilijk voor een andere zaak die evenveel aandacht verdient. Uit de cijfers van de indicatieve toegangsprouven voor de lerarenopleiding blijkt dat een heel groot deel van de leerlingen het vereiste niveau van het Nederlands niet haalt. Dat cijfer stijgt volgens mij nog altijd. U zegt dat er daarvoor een beleid bestaat, maar de vraag is of er geen tandje moet worden bijgezet en of daar niet creatiever mee aan de slag moet worden gegaan.

Collegelid Sven Gatz: Ik vind dat een heel algemene vraag waarop ik nu moeilijk zomaar een antwoord kan geven. Creativiteit is de *middle name* van de VGC. Ze heeft pas 2 jaar geleden middelen voor extra taalondersteuning vrijgemaakt voor 2 opleidingen, namelijk Odisee en de Erasmushogeschool Brussel. Dat brengt toch zoden aan de dijk. We zullen nagaan wat er nog verder kan en moet gebeuren. Het is misschien interessant om te bekijken wat de resultaten zijn na een schooljaar van dat traject van de 8 van de 48 Erasmushogeschoolstudenten met als doeltaal het Nederlands en dan verder bekijken wat er kan en moet worden gedaan. Het spreekt voor zich dat de VGC zoals gewoonlijk de vinger aan de pols houdt. Op dit ogenblik doet ze wat nodig is en haalt daar voldoende resultaten mee. Ik wil daar graag verder op ingaan, maar de ondertoon die mogelijk wordt gecreëerd dat het of een tweetalige meertaligheid of het Nederlands is, is een permanent maar interessant spanningsveld tussen ons. De VGC doet haar uiterste best samen met het personeel van de hogescholen om de taalopleiding zo goed mogelijk in goede banen te leiden, al klinkt dat opnieuw te weinig ambitieus, en in elk geval op het goede niveau te brengen. Ik eindig daar vandaag mee.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik zou het zo scherp niet stellen. Het enige wat ik wil zeggen, is dat we realistisch moeten zijn wat de mogelijkheden van individuele studenten betreft. Sommige mensen hebben een enorm talent voor talen en pikken die meertaligheid gemakkelijk op en anderen hebben het veel moeilijker om zelfs maar een taal volledig onder de knie te krijgen. Dat wil daarom niet zeggen dat het dat het per se slechte leerkrachten zijn, maar dat we realistisch moeten zijn. Die taalondersteuning verdient een apart debat zodat we meer op de details kunnen ingaan. De organisatie is nog altijd bezig en ik kijk heel erg uit naar het terreinbezoek van de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw naar de Haute École Francisco Ferrer en de Erasmushogeschool Brussel waar we vragen kunnen stellen aan de studenten en de leerkrachten en terreininformatie krijgen over het proces. Dat is nog iets anders dan er hier in deze zaal over te discussiëren.

- Het incident is gesloten.

Financieringsproblemen in de kunstensector

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): De voorbije weken hoorden we verschillende noodkreten uit de sector wat betreft de financiering van de culturele organisaties binnen het Kunstendecreet. Door de opeenvolgende niet- of slechts gedeeltelijke indexering van de middelen verloor de sector de voorbije jaren al veel koopkracht. Ook de budgetten die vrijgemaakt zijn binnen de nieuwe indienronde voor werkingssubsidies betekenen opnieuw een reëel verlies voor de sector.

De voorlopige adviezen maken dat concreet: het advies van het Kaaitheter is positief en fantastisch, maar buiten budget. Dat betekent dat het niet past binnen het gebudgetteerde kader en er geen geld voor is. De positieve adviezen binnen budget gaan voor. De adviezen voor Needcompany en Ictus zijn volledig negatief. In de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaams Parlement gisteren was de minister-president duidelijk: de *too big to fail*-strategie zal niet lukken. De grootste bom natuurlijk is het Toneelhuis, het stadstheater van Antwerpen. Hoe hard die mensen in die commissies ook hebben gewerkt en hoe veel expertise ze ook hebben, met een te klein budget is het vreselijk om te zien hoe de sector zichzelf moet kwetsen en dat het beleid zich daarachter kan beschermen: *it wasn't me*. Dit is dan zagezegd goed beleid: “*We volgen de experten.*” Ik vind dat het deel van een instituut als een stadstheater van 3 miljoen euro naar 0 euro te laten gaan voor begin 2023 een soort wanbeleid is binnen een structureel kader.

Dat nieuwe Kunstendecreet is wel politiek goedgekeurd. Zo'n voorlopig advies heeft voor trauma's gezorgd binnen de sector. Welk scenario er nu nog komt, er zal veel tijd nodig zijn om die trauma's van het voorlopig advies te verwerken. Het is onwaarschijnlijk welke veerkracht Vlaanderen verwacht van een sector waar de 'rek' echt uit is, waar de kaasschaven zijn gepasseerd en waar de coronacrisis hard heeft ingehakt. Nu is er dat voorlopige advies.

Voor een gemiddelde kunstorganisatie vormen de Vlaamse subsidies 40 % van hun inkomsten. Die middelen functioneren als een hefboom om 60 % andere inkomsten te genereren. Door de coronacrisis zijn die eigen inkomsten echter drastisch gedaald. De extreme stijging van de energieprijzen en een algemene inflatie maken de financiële kopzorgen van de sector alleen nog maar groter.

Ook in het superdiverse Brusselse cultuurlandschap zijn veel organisaties afhankelijk van Vlaamse subsidies. Ik hoef hier niet te herhalen hoe belangrijk de kunstensector is voor onze samenleving door te zorgen voor verbinding, steun en verlichting. En dat het net die sector is die onder de Covid-19-crisis zeer hard te lijden heeft gehad en nog steeds de gevolgen voelt. Er is dringend een herstel van de koopkracht en een investering in de toekomst van de sector nodig.

Er is nog een correctiemechanisme, namelijk de Landschapscommissie. Die beschikt slechts over 4 miljoen euro. De kans is heel groot dat het Kaaitheter niet zal worden opgevist, laat staan de huizen met een negatief advies, zoals Needcompany en Ictus. Als Nederlandstalige Brusselaar kan ik me geen Brussel zonder het Kaaitheter inbeelden.

Ik besef dat de grootste hefbomen om de cultuursector te steunen op Gemeenschaps- en dus Vlaamse niveau liggen, maar ik wil toch graag een aantal vragen stellen. Ik neem aan dat u op de hoogte bent van de noodkreten uit de sector. Hoe hebt u die op Brussels niveau meegekregen? Hebt u de betrokkenen al gezien?

Hebt u overleg gepland met de Vlaamse verantwoordelijke minister-president Jan Jambon daarover?

Wat kunt u binnen uw bevoegdheden op VGC-niveau op korte en langere termijn doen om de sector ademruimte te bieden?

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik las de vraag van mevrouw Lotte Stoops. Vooral de teneur ervan “Financieringsproblemen in de kunstensector” verdient net iets meer context en duiding. Net zoals mevrouw Lotte Stoops heeft gedaan, verwijs ik naar het debat in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaams Parlement van gisteren. Wat ik hier zal zeggen, ligt in de lijn van het debat dat daar is gevoerd. Ten eerste, loopt de aanvraag in het kader van het Kunstendecreet nog. Er zijn preadviezen bezorgd en die zijn het werk van beoordelingscommissies, die voor de duidelijkheid de sector zelf zijn. Meer geld vragen, is natuurlijk niet nieuw. Elke sector vraagt meer middelen, maar Vlaanderen probeert haar middelen als een goede huisvader te beheren. Dat is een duidelijk contrast met wat hier in Brussel gebeurt. De vaststelling is dat net als in vorige aanvraagrondes in het kader van het Kunstendecreet er meer middelen worden gevraagd dan er beschikbaar zijn. Dat is geen nieuw feit. Het is stevast het geval dat het gevraagde bedrag hoger is dan het beschikbare, maar we kunnen vaststellen dat de verhouding vergelijkbaar is met de vorige aanvraagrondes. Minister-president en dus ook cultuurminister Jan Jambon heeft aangegeven dat hij geen besparingen doorvoert op het Kunstendecreet. Dat is al een kleine overwinning want dat geldt niet voor andere sectoren. Bovendien heeft hij zich in het verleden al geëngageerd - en hij heeft dat gisteren herhaald - dat hij tegen de finale beslissing van juli dit jaar wil bekijken wat er bijkomend mogelijk is. Uiteraard vormen die positieve adviezen de basis.

De cultuurspelers zijn in Brussel bovendien heel ruim vertegenwoordigd in de Vlaamse middelen. Dat is een goede zaak. Het typeert het rijke cultuurveld en de uitstekende cultuurspelers in Brussel. Mijn punt is dat Vlaanderen altijd haar verantwoordelijkheid in Brussel heeft genomen en dat zal blijven doen. Tot slot, verwijs ik naar de studie – waar ook gisteren naar verwezen is – die is uitgevoerd in de cultuursector en die heeft aangetoond dat het crisisbeleid van de Vlaamse overheid succesvol was. Een succes van 100 % bestaat in de meeste gevallen helaas niet. Laten we duidelijk zijn: de Vlaamse crisisaanpak heeft echt wel een verschil gemaakt.

Collegelid, hebt u zicht op de ingediende Brusselse projecten en de gevraagde middelen vanuit Brussel in de nieuwe aanvraagronde?

Collegelid Pascal Smet: Uiteraard ben ik op de hoogte van de situatie in de cultuursector. We houden de vinger zeer nauw aan de pols. Zelf heb ik deze week nog met een delegatie van BKO samengezeten. Zij zullen samen met mij in de tweede helft van april met alle cultuurorganisaties een vergadering beleggen. De organisaties hadden individueel gevraagd om me te spreken maar dat is natuurlijk niet mogelijk. Het is vooral belangrijk te luisteren naar de noden en de nuances te capteren. De procedure loopt. U kent de procedure ook. Op een bepaald moment zal de VGC formeel om advies worden gevraagd, waarschijnlijk in mei of juni. Vervolgens kan de Vlaamse Regering dan op basis van dat advies een beslissing nemen, zoals bij andere procedures. Ik zal Vlaams minister-president Jan Jambon veel zien omdat we volgende week samen naar Londen en de Verenigde Staten, vanuit onze bevoegdheden voor buitenlandse handel, reizen in het kader van een prinselijke economische missie naar de UK en de VS. Dat biedt gelegenheden tot contact. De prinses heeft een wagen en de minister heeft haar eigen wagen, en wij hebben een busje. Maar het is er gezellig, we mogen niet klagen. We kunnen dan informeel praten, wat

ik ook zal doen, en nagaan wat de mogelijkheden zijn. Ik heb zelf in de Vlaamse Regering gezeteld. De sleutel blijft altijd extra geld te vinden. De minister-president heeft al aangegeven te zullen nakijken of hij geen extra geld kan vrijmaken. Ik hoop dat hij dat kan doen. Dat zal al veel ellende de wereld uithelpen.

Ik kan er geen verder commentaar op leveren omdat, zoals u weet, de procedure nog in de beginfase verkeert. De adviezen zijn verleend, iedereen heeft nu 2 weken de tijd om opmerkingen te maken die vervolgens worden bekeken. Dan komt de Landshapscommissie nog tussen en dan pas loopt het formele politieke besluitvormingsproces. Het is nu eerst aan elke organisatie om commentaar te geven. Het is niet de taak of de roeping van de VGC om te compenseren, laat staan dat we daarvoor over de financiële middelen zouden beschikken. Dat is de taak van de Vlaamse Gemeenschap, zoals u zelf al zei. Ons beleid is er een van kansen creëren en mogelijkheden bieden, liefst ook aan ontluikend talent om dat nadien te laten doorstromen naar reguliere subsidiekanalen. Dat is de insteek. Dat neemt niet weg dat we sommige organisaties langere tijd structureel subsidiëren.

Extra financiële ruimte vanuit de VGC zie ik niet onmiddellijk als mogelijkheid. We werken natuurlijk voort met werkingsmiddelen, trajecten, projectoproepen, 'Kunstenaars in de klas', atelierwerking. We gaven het afgelopen jaar toch een 150-tal kunstenaars ruimte om te werken en zullen ze nog trachten uit te breiden. Maar voor compensatie heeft de VGC de middelen niet, tenzij de Raad plots via een begrotingswijziging de middelen toch zou voorschotelen. Dat zou ik met veel plezier aanvaarden, maar ik vrees dat dit niet zo is.

We zijn dus op de hoogte van de problematiek en zullen ze zowel formeel als informeel bij de Vlaamse Regering ten berde brengen. Ik tref de hele sector later in april op een vergadering samen met de RAB/BKO. Op basis van de uitkomst daarvan zullen we zien wat we kunnen doen. En we zullen ons ondersteunend beleid zeker ook voortzetten.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Mijn vraag was al ingediend voor de adviezen kwamen. Het leek wel of de heer Mathias Vanden Borre antwoord op mijn vraag gaf.

Collegelid Pascal Smet: U weet dat de heer Mathias Vanden Borre altijd al de permanente vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap bij de Brusselse instellingen is.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Hij draagt feiten aan in het debat. Hij is goed bezig.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Compenseren is moeilijk stelt u. Ik hoorde gisteren dat de brief van de Administratie naar de sector wel verwees naar de mogelijkheid om aan te kloppen bij lokale besturen. De minister-president zei dat hij dat niet wist en dat ging nakijken hoe die brief was geformuleerd. Dat er geen besparingen zijn doorgevoerd, hebben we altijd toegejuicht, maar er is ook niets bijgekomen. We weten dat er heel weinig geld in de sector circuleert. Nochtans weten we dat elke euro die men in cultuur investeert er economisch 3 opbrengt. De horeca floreert daardoor, en er is nog veel meer te zeggen over het economische belang van onze sector. Kunstenaars transversaal inzetten en hen ademruimte geven, is een goede zaak. Dat is binnen de VGC ook al zo geformuleerd. Brussel is wat we delen. Mevrouw Elke Vanden Brandt en de heer Sven Gatz hebben al van nabij bekeken hoe we niet alles strikt gescheiden kunnen houden.

Het is ook goed de mensen uit de sector gegroepeerd te zien. Zo kunnen ze ook de kruisbestuiving bemerken tussen een groot huis en kleinere organisaties, een win-winsituatie.

Goed ook dat jullie samen in een busje kunnen discussiëren want onze kunstensector is *de facto* ook buitenlandse handel. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is wel degelijk een goede huisouder en de VGC is dat zeker. Ik hoor nog steeds de heer Guy Vanhengel zeggen hoe goed we de financiën op orde hebben.

Het zijn misschien maar preadviezen, maar het zijn wel bommen die gedropt zijn.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Het is niet de eerste keer dat meerderheidspartijen hier via deze Raad oppositie voeren tegen het Vlaamse beleid waar ze natuurlijk in de oppositie zitten. Ik tracht een deel van de kritiek te counteren door feiten aan te reiken en dan merk ik dat de kritiek zoals sneeuw voor de zon vaak vanzelf weer verdwijnt.

Ik waardeer het genuanceerde antwoord van het collegelid. De procedure loopt en Vlaanderen doet wat procedureel mogelijk is. Aan het einde van het parcours zien we wel hoe ver we kunnen springen. Ik heb daar weinig aan toe te voegen.

- Het incident is gesloten.

Organisatie van sportkampen en jeugdactiviteiten tijdens de paasvakantie

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): We staan aan de vooravond van de paasvakantie die belooft zonder beperkingen te kunnen doorgaan. We hopen ook op veel zon. De voorbije 2 jaar was het geen sinecure om dergelijke activiteiten en kampen te organiseren en dat is een understatement. Op de website van Aximax, van de gemeenschapscentra en de VGC Sportdienst zie ik tal van sportactiviteiten en dat stemt me natuurlijk gelukkig. Ik merk dat de VGC-Sportdienst opnieuw een 18-tal sportkampen organiseert. Dat staat in schril contrast met het aanbod dat was voorzien tijdens de paasvakantie 2020 in pre-coronatijden. Toen was er sprake van 80 kampen. Ik hoop dat we de volumes snel kunnen opkrikken.

Daarnaast stel ik vast dat slechts 1 gemeente een activiteit steunt met steun van de VGC. De VGC verleent nochtans subsidies aan gemeenten die een sportkamp willen organiseren. Dat vind ik ontstellend. Ik gaf dit nog aan tijdens de gemeenteraad van de Stad Brussel. De bevoegde schepen voor Sport, Benoit Hellings van Ecolo, viel uit de lucht toen ik zei dat de VGC middelen ter beschikking stelt voor sportkampen. De VGC stelde ongeveer 160.000 euro ter beschikking van uitsluitend Franstalige initiatieven. Er was geen enkel Nederlandstalig initiatief bij. Ik roep dus het collegelid nogmaals op om de Nederlandstalige schepenen attent te maken op dit aanbod van de VGC zodat elke gemeente minstens toch een sportkamp kan organiseren.

Hoe verliepen de inschrijvingen? Wat is de totale capaciteit van het sportieve aanbod voor de paasvakantie? Hoeveel plaatsen zijn er tekort?

Hoeveel sportclubs en/of -federaties organiseren sportkampen? Ondervinden organisatoren van sportkampen en jeugdactiviteiten moeilijkheden om voldoende animatoren, sportbegeleiders en monitoren aan te werven? Zijn er op dat vlak bezorgdheden?

Zijn er nog gemeenten buiten Ganshoren die wel een aanbod doen en sportkampen organiseren en ervoor door de VGC worden gesubsidieerd? Welke stappen onderneemt u om meer gemeenten ervan te overtuigen een sportkamp te organiseren?

Collegelid Pascal Smet: Het aanbod van de paasvakantie wordt opgesplitst tussen het eigen VGC-aanbod en het gesubsidieerd aanbod. Voor het eigen aanbod verliepen de inschrijvingen erg vlot. De inschrijvingen voor de paasvakantie voor ons eigen aanbod zijn op 12 januari 2022 van start gegaan. De totale capaciteit van de VGC-sportkampen is 323. In 2020 was de capaciteit 279, we draaien dus nu terug op volle capaciteit. Er zijn 304 inschrijvingen en er staan 181 deelnemers op de wachtlijst. De wachtlijsten moet je lezen in de zin van voorkeur voor soort, week of plek. De aantallen op de wachtlijst mogen niet absoluut bekeken worden. Sommige kinderen staan op verschillende wachtlijsten waardoor deze hoger lijken dan de reële nood. De ervaring leert dat de wachtlijst tegen de start van de vakantie zo goed als uitgeput is omdat ouders een ander initiatief vonden voor hun kind.

Iedere vakantieperiode zijn er naast ons eigen aanbod ook verschillende organisaties die wij subsidiëren om sport- en jeugdkampen te organiseren. Voor Pasen 2022 zijn dit Grand Slam vzw, Sport en spel vzw, Brussels Brazilian Jiu Jitsu Accademy vzw, RWDM Girls vzw, Byrrrh and skate vzw. Maar er zijn ook subsidies verleend voor speel- en sportkampen aan verschillende gemeenschapscentra, IBO's en gemeentelijke vzw's.

Voor de organisatie van de sportkampen tijdens de paasvakantie werden vlot en voldoende lesgevers gevonden. Hetzelfde geldt voor de vakantieateliers in het eigen jeugdcentrum Aximax. Er zijn 2 gemeentelijke vzw's die met middelen van de VGC sportkampen organiseren, vzw's van de gemeente Anderlecht en van de gemeente Ganshoren. Verder zijn er geen andere gemeenten die door VGC gesubsidieerde sportkampen tijdens de paasvakantie aanbieden.

Voorts zijn er gemeenten die sportkampen organiseren in Brussel met eigen middelen. Zij vragen hiervoor geen subsidies aan. Ons ondersteuningsbeleid werd wel verspreid bij de gemeenten, zowel de subsidies als de mogelijkheid om op de VGC een beroep te doen voor Nederlandstalige sportbegeleiders. Toch waren er maar 2 aanvragen. Ik kan de gemeenten ook niet dwingen een sportkamp te organiseren. Ze hebben alle informatie, maar als ze geen subsidies aanvragen, kan ik ze moeilijk uitdelen.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Mijnheer het collegelid, u zegt dat er 323 plaatsen van de VGC zelf zijn en dat er daarnaast subsidies worden gegeven aan een hele reeks organisaties. U zei in dat verband niet hoeveel beschikbare plaatsen er in die initiatieven zijn.

Collegelid Pascal Smet: Dat weten we pas nadien. Die cijfers kunt u na de paasvakantie krijgen. Er komen geen signalen dat daar problemen rond zijn.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Goed, dan rest mij nog de vaststelling dat alleen Anderlecht en Ganshoren meedoen – dat is toch al 1 gemeente meer dan toen ik de vraag indiende. U zegt dat u de gemeenten niet kunt dwingen...

Collegelid Pascal Smet: Het gaat hier enkel om VGC-middelen. Ze gebruiken ook eigen middelen.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ja, maar u weet ook dat het in de feiten vaak om Franstalige initiatieven gaat. Daar hoeven we niet flauw over te doen. Voor Nederlandstaligen is het vaak heel moeilijk om een sportkamp in het Nederlands te vinden.

U zegt dat u ze niet kunt dwingen en dat ze zelf om de middelen moeten vragen, maar ik vind het jammer dat er in elke Brusselse gemeente een Nederlandstalige schepen rondloopt, omdat Vlaanderen middelen aan de gemeenten geeft om een Nederlandstalig beleid op poten te zetten, en dat er maar 2 van de 19 gemeenten in slagen iets onschuldigs als een sportkamp voor Ketjes te organiseren. Misschien moeten die schepenen nog eens wakker geschud worden om een beleid vorm te geven.

Ik gebruik de sportkampen als voorbeeld, maar de Brusselaar merkt wel dat er heel wat tekortkomingen zijn in het Nederlandstalig aanbod bij de gemeenten. De Nederlandstalige schepenen dienen op dat vlak absoluut meer te ondernemen.

- Het incident is gesloten.

Voorzitter: de heer Fouad Adidar

VRAAG (R.v.O., art. 58)

Oprichting van een eengemaakt loket voor Brusselse cultuurspelers en kunstenaars

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Dank dat we deze vraag hebben kunnen agenderen in de plenaire vergadering. We zochten al geruime tijd een gelegenheid om ze te kunnen behandelen.

Een studie van de VUB en *hub.brussels* van een tijdje geleden concludeerde dat bijna een vierde van de Belgische banen in de culturele en creatieve sector zich in Brussel bevindt. Het is dus een absoluut belangrijke motor van de Brusselse economie. Het gaat om de audiovisuele sector, maar ook om reclame, design, pers, architectuur, kunst enzovoort. In 2018 zorgden ze voor meer dan 3 miljard euro netto toegevoegde waarde, 3,8% van de Brusselse economie. De culturele en de creatieve sector vormen samen de tweede grootste werkgever van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Reden te meer dus om vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest goed uit te werken hoe we de verantwoordelijkheid over deze sectoren kunnen optrekken en ze beter en meer ondersteunen.

Een kwart van de Belgische cijfers is dus in Brussel te vinden, en uitgerekend in Brussel zijn kunstenaars en organisaties vaak het slachtoffer van de wirwar aan beleidsniveaus. In het Bestuursakkoord 2019-2024 van de VGC staat dat de VGC zal meewerken aan de oprichting van een eengemaakt cultuurloket, dat een uniek en duidelijk aanspreekpunt voor kunstenaars in Brussel moet worden. Dat kan een grote meerwaarde betekenen, zeker voor een sector die zeer zwaar geleden heeft onder de coronacrisis en die vaak niet goed wist waar hij kon aankloppen voor steun.

Op andere beleidsniveaus zoals het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Franse Gemeenschap staan er vergelijkbare passages in het regeerakkoord over de oprichting van een eengemaakt tweetalig cultuurloket voor Brusselse cultuurspelers.

Hoe ziet u de rol van de VGC in de verdere vormgeving en oprichting van een eengemaakt Brussels cultuurloket?

Tijdens de interministeriële conferentie Cultuur van 14 juli 2020 is afgesproken dat er een werkgroep zou komen om een studie te maken over een cultuurloket als gecentraliseerd

informatiepunt voor de sector. Was u daarbij betrokken? Hoe staat het met de vorderingen van de werkgroep en de studie die gemaakt zou worden? Wat zijn de aanbevelingen? Bestaat de werkgroep nog?

Wat is op dit moment de vooropgestelde tijdslijn voor de oprichting van het cultuurloket?

Vond er onlangs nog overleg plaats met de andere beleidsniveaus en wat waren de resultaten?

Zijn er collega's van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bij betrokken, bv. met betrekking tot werkgelegenheid?

Op welke manier is de culturele sector al geconsulteerd, of wordt er in de toekomst nog overleg georganiseerd?

Collegelid Pascal Smet: Binnen de interministeriële conferentie (IMC) is de VGC uiteraard actief betrokken bij alle werkzaamheden over de mogelijke vorm en noodzaak voor een loketfunctie voor kunst en cultuur. Zoals u wellicht weet, liggen we zelfs mee aan de basis ervan.

Er is in een eerste fase gekozen voor een overkoepeld initiatief. Samen met de verschillende overheden in dit land worden de mogelijkheden op dit moment gedefinieerd en onderzocht.

Hoe gaat dat in zijn werk? Er is een werkgroep van Administratie en kabinetmedewerkers opgericht, bestaande uit de VGC, de Cocof, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en vertegenwoordigers van alle bevoegde federale en gewestelijke overheidsinstellingen - ook de Duitstalige. Die werkgroep stelde vast dat de bestaande diensten die de overheden en betrokkenen uit de sector organiseren of subsidiëren om te voldoen aan de behoeften, niet goed bekend zijn en dat er op dat vlak ook sprake is van tekortkomingen. De IMC en haar werkgroep beschikten niet over een cartografie van de bestaande dienstverlening en de mogelijke lacunes.

De Federale Staat, met de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie zijn daarom overeengekomen om een gezamenlijke overheidsopdracht uit te schrijven. Al die overheden die een gezamenlijke overheidsopdracht uitschrijven zonder ruzie te maken, dat op zich is al iets magnifieks, vindt u ook niet? (*Instemming van mevrouw Lotte Stoops*)

De verschillende kabinetten en Administraties volgen de werkzaamheden gezamenlijk op. De opdracht werd na gunning toegekend aan Impact Consulting.

Op dit moment loopt het onderzoek dat aanbevelingen moet aanleveren. Voor concrete resultaten is het nog te vroeg. Het hele proces duurt 20 weken ofte 5 maanden en een eerste fase van het onderzoek is net afgerond. Die bestond uit de volgende elementen: inzicht verwerven in de bestaande situatie ('*As Is*'), een gemeenschappelijke visie ontwikkelen bij de stakeholders, de context en de doelstellingen van de missie verfijnen (de scope bepalen).

In de tweede fase wordt de '*To Be*' in kaart gebracht (het identificeren van de noden) met input van de werkgroep, de interbestuurlijke groep en de sector. De doelstelling is inzicht verwerven in de context en sterktes, zwaktes, kansen en bedreigingen identificeren om zo de strategische assen te formuleren op basis van de analyse.

In de laatste fase zal tot slot het volgende centraal staan: de ‘*As Is*’-situatie verbinden met de ‘*To Be*’-behoeften, en concrete Smart-scenario’s ontwikkelen om na te gaan hoe de voorgestelde oplossingen het bestaande aanbod versterken en de doelgroepen verbreden, het *challenges* van de oplossingen en voor- en nadelen en aanbevelingen formuleren.

Ik vind het essentieel dat de sector zelf betrokken partij is. Daar heb ik overigens altijd al sterk op aangedrongen. In het oorspronkelijke bestek was sprake van een 10-tal diepte-interviews met sleutelfiguren uit de sector. Op aanraden van Impact Consulting en na overleg met de werkgroep is opgeschaald naar een 10-tal workshops met telkens 5 tot 6 deelnemers om de noden van de sector te identificeren. Aan de leden van de werkgroep wordt gevraagd om mogelijke personen en organisaties aan te leveren, zowel vanuit het culturele werkveld als uit andere overheden. Er wordt geopteerd om niet-thematisch te werken om een zo breed mogelijke discussie te kunnen voeren en tot vernieuwende analyses te komen.

Op basis van de resultaten uit de workshops stelt Impact Consulting een ontwerpanalyse op, waarop de leden van de werkgroep kunnen reageren, de resultaten consolideren en toetsen op haalbaarheid. Graag dus nog een paar maanden geduld: dan wordt het werk opgeleverd en kunnen we de knoop doorhakken in de interministeriële conferentie. Uiteraard laten we het onderwerp niet los.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Fijn dat er nu concrete antwoorden komen over zaken die wij met een aantal collega’s al een tijdlang vragen. Het is heel belangrijk dat de cijfers, die een beetje overal verspreid zitten, samengebracht worden. Daar vraagt de sector zelf ook al langer om.

Na 5 maanden komt er dus een voorstel. Dat geduld kan ik zeker nog opbrengen. Ik kijk erg uit naar de ‘*To Be*’. Heeft de werkgroep ook de gemeenschappelijke wil kenbaar gemaakt over wanneer ze daadwerkelijk wil landen met het voorstel?

Collegelid Pascal Smet: Ik stel vast dat de wil er tot op heden is.

- Het incident is gesloten.

ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O., art. 60)

Zwemlessen in het Nederlandstalig Brussels onderwijs

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Dit onderwerp zit op het raakvlak van Onderwijs en Sport. Deze week klonk in *De Standaard*, in een artikel over zwemclub De Badlakens, een alarmkreet van bezorgde ouders. Er werd bevestigd wat we al langer aanvoelen en vermoeden, namelijk dat het zeer pover is gesteld met de zwemlessen op onze Brusselse Nederlandstalige scholen.

Uit een rondvraag bij 139 scholen bleek dat lagereschoolleerlingen gemiddeld maar 8 uur zwemmen op een heel schooljaar. In 8 uur leer je natuurlijk niet echt zwemmen. Een van de vrijwilligers bij De Badlakens verwoordde het als volgt: “*Op school kun je niet meer leren zwemmen. Kinderen die zich buitenschoolse lessen kunnen permitteren, halen dat nog in. Maar wat met de rest? Zwemmen dreigt een vaardigheid voor de middenklasse te worden.*” Dat is een jammerlijke vaststelling, die overigens niet zonder gevaar is. Elke schoolvakantie moeten

we helaas lezen dat kinderen – én volwassenen – verdrinken. Het is dan ook belangrijk dat die vaardigheid op school wordt aangeleerd, want niet elk Brussels gezin kan zomaar dure privélessen in de weekends betalen.

Deelt u de analyse die in het artikel wordt gemaakt?

Welke initiatieven wilt u nemen om ervoor te zorgen dat de zwemlessen niet verder in het gedrang komen? Stelt het probleem zich in een aantal gemeenten of doet de tendens zich in heel Brussel voor?

Wat wordt er ondernomen om de capaciteit verder uit te bouwen? Ik vermoed dat daar een deel van het probleem zit. Het artikel deed uitschijnen dat er 2 problemen zijn: een tekort aan leerkrachten, maar vooral ook een tekort aan zwembadinfrastructuur. Overlegt u daarover met de verschillende overheden? Ik denk dan in de eerste plaats aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, maar ook aan de Vlaamse Gemeenschap en misschien ook aan de gemeenten. Reserveren die hun gemeentelijke zwembaden voornamelijk voor hun eigen gemeentescholen?

Hebt u zicht op waar de grootste noden zich stellen? Als er inderdaad te weinig leerkrachten zijn, hebt u dan een zicht op het aantal openstaande vacatures? In welke scholen of welke gemeenten laat het tekort zich het felst voelen?

Collegelid Sven Gatz: Ik zal in onze beider naam antwoorden, we hebben het antwoord uiteraard gezamenlijk opgesteld.

Het is natuurlijk moeilijk om die analyse niet te delen. We hebben momenteel geen volledig zicht op het gebruik van zwemwater door Brussels scholen. We zijn er ons van bewust dat voldoende toegang tot een zwembad geen vanzelfsprekendheid is, zoals ik heb aangegeven tijdens een klein debatje in november 2021.

Uiteraard vinden we het als VGC belangrijk dat kinderen leren zwemmen. De Sportdienst zet daarom sterk in op de ondersteuning van de zwemclubs, die steeds meer leden aantrekken, onder wie veel kinderen. Momenteel ondersteunt VGC 15 zwem- en watersportclubs (in zwembaden) met een totaal aantal leden van ruim 2.700; dat was voor de coronacrisis, maar er is geen reden waarom die tendens naar beneden zou zijn gegaan. Tijdens de schoolvakanties zijn er ook verschillende zweminitiatieven.

Naast het flankerend beleid van de VGC nemen scholen dikwijls zelf een initiatief: sommige Brusselse lagere scholen gaan naar een zwembad in Vlaanderen, bv. wegens een betere bereikbaarheid of meer beschikbare uren. Dat is al een deeltje van de oplossing. Er zijn ook samenwerkingen mogelijk met private zwembaden; binnen haar beschikbare werkingskredieten kan een school daartoe het initiatief nemen.

Reeds enige tijd wordt door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de lokale overheden ingezet op de renovatie van de bestaande gemeentelijke zwembaden. Sommige renovaties nemen meer tijd in beslag dan voorzien en blijven langer dicht. Het zwembad van Schaarbeek zou opengaan in september, maar vermoedelijk, en helaas, zal deze deadline niet gehaald worden. Ooit zal dat wel lukken.

In het verleden werd door de VGC al geïnvesteerd in de uitbreiding van de VUB-zwembadinfrastructuur en de renovatie van het zwembad van het Jan van Ruusbroeckcollege.

Dat zijn vrij recente initiatieven. In februari 2022 keurde de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de nota goed voor een nieuw zwembadcomplex op de Abattoirsite. De VGC is een partner van dit initiatief, en zelfs een stuwende kracht, samen met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de gemeente Anderlecht. Momenteel worden ook andere overheden, zoals de Vlaamse, aangesproken om mee te investeren in dit project. De VGC investeert ook in tijdelijke projecten betreffende zwembadwater en ondersteunt hiervoor 'Pool is Cool'.

Inzake de vacatures is er beter nieuws. Na de krokusvakantie 2022 meldden 3 secundaire scholen dat ze op zoek zijn naar een leerkracht lichamelijke opvoeding (bachelor of master). Dat is relatief weinig en ook oplosbaar op korte termijn, in vergelijking met bv. taalvakken of wetenschappen, waar het schoentje echt knelt. In het lager onderwijs worden turnleerkrachten door geen enkele school specifiek genoemd als een knelpuntprofiel. Het lijkt erop dat niet zozeer het aantal leerkrachten lichamelijke opvoeding een knelpunt is, maar eerder het aantal openbare zwembaden.

Over de infrastructurele noden werd in november 2021 aangegeven dat de VGC geen volledige gegevens kan aanleveren. De laatste bevraging dateert van enkele jaren geleden. Op die enquête reageerde toen 17 % van de respondenten dat ze geen zwemlessen konden inrichten door de renovatie aan zwembaden. Gezien de huidige situatie, waarin er gesloten zwembaden zijn in Schaarbeek en Elsene, zullen de problemen zich vermoedelijk nu in die regio's aandienen, maar op een bepaald moment zullen ook die opgelost geraken.

We onderzoeken de zaak nu verder en steken onze energie vooral in de Abattoirsite en andere om het probleem stapsgewijs op te lossen. Maar u hebt wellicht begrepen dat dat nu nog niet volledig het geval is.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Het is goed dat er initiatieven komen. Maar de situatie blijft onrustwekkend. Kunnen zwemmen is, zeker in noodgevallen, een kwestie van leven en overleven, ook om andere mensen te redden.

Het is dus zeker zinvol om te investeren in de zwemclubs en andere parascolaire activiteiten tijdens vakantieperiodes enzovoort. Maar ik denk dat daar vooral volwassenen op intekenen, of is het mogelijk om die cijfers op te splitsen in volwassenen en kinderen?

U verwijst naar een bevraging die dateert van 2014. Intussen is de problematiek vermoedelijk alleen maar scherper geworden. Is een nieuwe bevraging dan geen goed idee? Om een betere kijk te hebben op de actuele noden, want nu blijft het gissen en de mensen geven aan dat er een acuut probleem is.

Collegelid Sven Gatz: Samen met collegelid Pascal Smet zal ik, via de Sportdienst, een opsplitsing geven tussen volwassenen en kinderen. Maar ik weet dat er onder de leden veel kinderen zijn.

We zullen ook een nieuwe bevraging op het getouw zetten. Maar dat kan nog even duren, want de scholen worden wel heel vaak bevragd. We zullen het zeker doen, want na 7 of 8 jaar is het goed om een nieuw zicht op het probleem te hebben. Het zal niet voor meteen zijn, want er zijn ook nog bevragingen over het lerarentekort, over de opvolging van de ICT-plannen... We moeten op het juiste moment de juiste vragen kunnen stellen, na 2 zeer moeilijke coronajaren. Ik doe het daarom met enige omzichtigheid, maar ik ben akkoord dat we minstens moeten uitzoeken of het probleem hetzelfde gebleven is, zo niet verbeterd of verslechterd.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Heel veel directies klagen terecht inderdaad over de planlast. Vaak moeten ze heel veel tijd steken in administratie, in plaats van in de ondersteuning van de kinderen en hun teams. Is het daarom geen idee om die bevragingen te bundelen?

Collegelid Sven Gatz: We gaan bekijken hoe we dat het best kunnen aanpakken. Er worden hier heel veel terechte vragen gesteld over cijfers, want meten is nu eenmaal weten. De kwestie is of we dat ad hoc doen of eerder breder aanpakken. Maar het is zeker zinvol om uw suggestie te onderzoeken en bv. een jaarlijkse VGC-bevraging te doen.

- *Het incident is gesloten.*

Ingekorte schoolvakanties in het Brussels Nederlandstalig onderwijs

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Deze week heeft het Parlement van de Franse Gemeenschap de knoop doorgehakt: zij gaan voor een korte zomervakantie met telkens 7 lesweken en dan 2 vakantieweken. In *Bruzz* van 28 maart 2022 lezen we dat Vlaamse leerkrachten die hervorming niet zien zitten. Ruim 70 % van de leraren in het Nederlandstalig onderwijs wil niet dat de zomervakantie ingekort wordt. Dat blijkt uit een bevraging van de christelijke onderwijsvakbond. Maar in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is er wel animo voor een andere indeling van het schooljaar.

Die enquête kwam er als reactie op het besluit van de Franse Gemeenschap om de schoolvakanties op een nieuwe manier in te delen. De zomervakantie wordt 2 weken korter en de andere vakanties iets langer, waardoor er een schooljaar wordt gevormd dat uit gelijke blokken lestijd bestaat, met 4 vakanties van telkens twee weken.

Bij Brusselse leerlingen die het Nederlands niet als moedertaal hebben, gaat de kennis van de schooltaal achteruit tijdens lange zomervakanties. Leerkrachten zijn de eerste maanden vooral bezig met het herhalen van de lesstof van het voorgaande jaar. Tot op zekere hoogte hoort dat erbij, maar de lange vakanties maken de situatie er zeker niet beter op. Onderwijsexperten zijn het met elkaar eens over het nut van deze hervorming. Een te lange onderbreking in de zomervakantie heeft een impact op de meest kwetsbare kinderen, en op kinderen die niet de mogelijkheid hebben om van een lange vakantie een opportuniteit te maken. Dat gegeven staat algemeen gekend als *summer learning loss*.

Uzelf bent ook voorstander van een hervorming van de schoolvakanties. Het is belangrijk dat deze discussie wordt gevoerd in het belang van de ouders en de leerlingen die schoollopen in ons Nederlandstalig onderwijs. Eind vorig jaar heeft ook de raad van bestuur van het gemeenschapsonderwijs na bevragingen bij ouders, leerkrachten en directies, besloten dat het model voor de vakanties van de Franse Gemeenschap ook voor Vlaanderen het ideale scenario is.

We zitten dus nu in Brussel met het concrete feit dat in het Franstalig onderwijs voor een andere vakantie-regeling gekozen is en dat het Nederlandstalig onderwijs bij het oude systeem blijft.

Is er een gevolg gegeven aan de bevraging van het gemeenschapsonderwijs bij de andere netten?

Is er overleg geweest op het kabinet? Is er een discussie geweest?

Veel families hebben kinderen in zowel het Franstalig als het Nederlandstalig onderwijs. Dat heeft repercussies voor de organisatie van het werk en de vakanties. Kunnen wij in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zelf een beslissing nemen om eventueel mee aan te sluiten bij de verkorte zomervakantieregeling?

Hebt u over deze situatie al overleg gehad met uw Vlaamse collega, minister van Onderwijs Ben Weyts? Zo ja, welke conclusies zijn hieruit voortgekomen?

Collegelid Sven Gatz: Alle Nederlandstalige scholen in Brussel vallen onder de Vlaamse regelgeving. Het is aan de Vlaamse decreetgever om wijzigingen aan te brengen aan de schoolvakanties van onze Nederlandstalige scholen. Wij kunnen bijgevolg als VGC, vanuit welk bevoegdheidsdomein dan ook, geen wijzigingen aanbrengen in de vakantieregeling van de Nederlandstalige scholen in Brussel. Het is dus niet mogelijk om aan te sluiten bij een andere regeling dan die van de Vlaamse decreten. Dat ligt nu eenmaal juridisch en politiek vast.

Intussen heeft de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs een aantal zaken in gang gezet. Hij heeft een advies gevraagd aan de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) en aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). De impact van de schoolvakanties gaat nu eenmaal breder dan alleen het pedagogische.

De Vlaamse Regering wil daarmee zicht krijgen op het draagvlak binnen het brede onderwijs- en sociaaleconomisch veld, op de kritische randvoorwaarden alsook op de impact van een dergelijke beslissing op de brede samenleving die verder reikt dan de onderwijswereld.

Het advies van de Vlor wordt voorbereid door een werkgroep waarin alle ledenorganisaties van de Vlor vertegenwoordigd zijn. Die organisaties bevragen hun achterban. De bevraging van een scholengroep in Brussel is daar een element van. Ook de bevraging van de christelijke vakbond is daar een element van. Ik weet niet of het altijd zinvol is om al die bevragingen partieel te publiceren. In totaliteit gaat het over een brede bevraging van ouders, leraren, scholieren en schoolbesturen. Vanuit de Vlor en de SERV wordt dat dan samen voorgelegd aan de Vlaamse Regering. De eindrapporten van Vlor en SERV worden eind dit schooljaar verwacht. Op basis daarvan zal het debat gevoerd worden in het Vlaams Parlement en zal de Vlaamse Regering bepalen wat en wanneer er zal gebeuren.

We volgen dit dossier op de voet. Er is regelmatig overleg met de Vlaamse minister van Onderwijs Ben Weyts. Hij werkt nu zijn bredere bevraging eerst af alvorens verdere stappen te zetten. We mogen wel verwachten dat we in de eerstkomende zomervakantie al geconfronteerd zullen worden met een aantal elementen van die hervorming vanuit de Franstalige overheid. Wellicht valt dat deze zomervakantie nog mee. Ik hoop dat toch, los van het feit dat ik vind dat we dat zouden moeten gelijkschakelen. Het zal waarschijnlijk een groot probleem worden in de lente, wanneer de paas- en krokusvakantie totaal van elkaar zullen verschillen. We moeten bekijken hoe we daarop kunnen anticiperen. Hopelijk zijn er tegen dan elders al een aantal beslissingen genomen.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik had een sprankeltje hoop dat we de timing zelf zouden kunnen invullen, maar het collegelid heeft duidelijk gemaakt dat het juridisch absoluut niet mogelijk is. Ik hoop dat we tegen het einde van dit schooljaar meer informatie hebben.

- Het incident is gesloten.

Uitbreiding van de bevoegdheden van de Waalse Kinderrechtencommissaris tot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

De voorzitter: Collegelid Pascal Smet zal deze vraag beantwoorden.

Mevrouw Cielte Van Achter (N-VA): We hebben 2 Kinderrechtencommissarissen in ons land: 1 van de Franse Gemeenschap en 1 van de Vlaamse Gemeenschap. Beide zijn bevoegd in Brussel. Deze week hebben we op het Uitgebreid Bureau van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement een interparlementaire commissie in het leven geroepen en hebben we een tekst ontvangen over een gezamenlijk decreet en ordonnantie waarbij het de bedoeling is om de bevoegdheden van de Franstalige Kinderrechtencommissaris uit te breiden tot het Waals Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de GGC en de Cocof.

Als ik het ontwerp lees, dan begrijp ik daaruit dat de Franstalige Kinderrechtencommissaris het vervelend vindt dat hij enkel bevoegd is voor de Franse Gemeenschap en dat hij het nuttig zou vinden om ook bevoegdheden te krijgen voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ik begrijp dat. Er zijn ook kinderaspecten aan huisvesting of andere gewestelijke bevoegdheden.

We kunnen echter niet voorbij gaan aan het feit dat we ook een Vlaamse Kinderrechtencommissaris hebben die misschien hetzelfde denkt en dat Brussel een Gewest is met 2 Gemeenschappen. De keuze die de Brusselse Hoofdstedelijke Regering hier maakt, is de uitbreiding van de bevoegdheden van de Franstalige Kinderrechtencommissaris met de bevoegdheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de GGC, terwijl er over de Vlaamse Kinderrechtencommissaris niet gesproken wordt, uitgezonderd 1 vermelding. Er is hier sprake van een Franstalig onderonsje, hoewel we toch 2 Gemeenschappen kennen op het grondgebied. Ik zou verwachten dat een Brusselse Kinderrechtencommissaris de beide Gemeenschappen aanspreekt, maar niets is minder waar.

Waarom hebben de VGC-collegeleden, die de Vlaamse Gemeenschap in Brussel vertegenwoordigen, ingestemd met een Brusselse Kinderrechtencommissaris op Franstalige leest?

Werd er in het kader van de totstandkoming van dit ontwerp contact opgenomen met de Vlaamse Gemeenschap en/of met de Vlaamse Kinderrechtencommissaris?

Collegelid Pascal Smet: Kinderrechten zijn inderdaad zeer belangrijk. In deze ordonnantie doet Brussel iets wat het eigenlijk al lang had moeten doen.

In 2019 vierden we de 30ste verjaardag van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK), de referentietekst over kinderrechten. In al die jaren hebben we in Brussel voor de Gewestbevoegdheden en voor de bevoegdheden van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie geen instantie gehad die de verdediging opneemt van de rechten van het Brusselse kind.

Overleg en samenwerking is in een complex land en deze stad belangrijk. Zo ook voor de kinderrechten. In de voorbije jaren werkten de Vlaamse Kinderrechtencommissaris en de algemeen afgevaardigde van de Franse Gemeenschap voor de rechten van het kind, op het Brusselse grondgebied heel goed samen voor wat betreft situaties die zich binnen de eigen bevoegdheden bevonden, of waar een strikte afbakening moeilijk en overlap mogelijk was. Hetzelfde geldt voor de samenwerking op vlak van federale materies zoals het asielvraagstuk

of familiaal geweld. Op die goede samenwerking bouwen we nu verder.

Institutioneel zijn de bevoegdheden in Brussel verdeeld. Een kind dat zich in een ongunstige situatie bevindt, ervaart dat haar situatie afhangt van verschillende overheidsinstanties. In elke constructie die je voor Brussel kan bedenken, is een goede samenwerking tussen de betrokken instituten cruciaal voor het realiseren van de kinderrechten.

De Bijzondere wet van 6 januari 2014 heeft een reeks bevoegdheden overgedragen aan de Franse Gemeenschap, maar ook aan het Waals Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Deze verschillende entiteiten zijn voortaan belast met aanvullende bevoegdheden die ook rechtstreeks verband kunnen houden met de rechten van het kind. Dat geldt met name voor de gezinsbijslag. Hetzelfde geldt voor bevoegdheden die al vóór de staatshervorming door de Gewesten werden uitgeoefend, zoals huisvesting, inrichting van de openbare ruimte, mobiliteit of het beleid inzake sociale cohesie.

Mevrouw Cieltje Van Achter spreekt in haar vraagstelling over een Franstalig onderonsje. Vooreerst, waarom verwijst de ordonnantie niet naar de Vlaamse Gemeenschap of de Vlaamse Gemeenschapscommissie? Wel, omdat de ordonnantie niet gaat over het toepassingsgebied van de Vlaamse Gemeenschap, maar wat Brussel betreft, over de bevoegdheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Dit initiatief is niet Franstalig. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de GGC zijn tweetalig en het is dan ook vanuit die bevoegdheden dat wij er ons van hebben verzekerd dat enerzijds, de werking van de kinderrechtenverdediger in Brussel voldoende garanties op tweetaligheid biedt, en anderzijds, de samenwerking met de Vlaamse Kinderrechtencommissaris, in het belang van het Brusselse kind, overheen de grenzen van de bevoegdheden goed verloopt.

Op vlak van het gebruik van de Nederlandse taal zal de taalwetgeving hoe dan ook van toepassing zijn en ook in het uitvoeringsbesluit bij deze ordonnantie, die nog zal volgen, zal het taalkundig kader van het personeel worden vastgesteld, dat zal moeten voldoen aan de eisen inzake tweetaligheid voor aangelegenheden die onder de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie vallen.

Zowel de Vlaamse Kinderrechtencommissaris als de toekomstige Brusselse kinderrechtenverdediger moeten in volle onafhankelijkheid kunnen werken. Er wordt dan ook voor gezorgd dat de Brusselse kinderrechtenverdediger voor de goede uitvoering van zijn werk de nodige samenwerkingsprotocollen kan afsluiten met zijn Vlaamse evenknie, daar waar zij dat zelf nuttig achten. Deze samenwerkingsprotocollen maken zij op in volle onafhankelijkheid, wat dan ook betekent dat dat geen politieke instrumenten zijn. Deze zijn ook nog niet opgesteld, omdat de Brusselse kinderrechtenverdediger nog niet is opgericht.

De ordonnantie komt nu pas in de interparlementaire commissie ter bespreking. De teksten zijn nog niet definitief aangenomen. Pas daarna volgt het nodige gezamenlijke uitvoeringsbesluit om ook voor Brussel de concrete modaliteiten te bepalen waarbinnen de kinderrechtenverdediger zal werken.

In oktober 2021 heeft wel een eerste informatief overleg plaatsgevonden met de Vlaamse Kinderrechtencommissaris en de algemeen afgevaardigde van de Franse Gemeenschap. Het doel van dat overleg was om over de bevoegdheden heen te zoeken naar een goede samenwerking tussen de verschillende instanties ten dienste van het welzijn van de Brusselse

kinderen en jongeren. Dat overleg is positief en constructief verlopen. Je moet niet vergeten dat dit initiatief een regeringsinitiatief is en dat de kinderrechtencommissaris géén instelling is van de Vlaamse Regering, maar wel van het Vlaams Parlement en autonoom en onafhankelijk is in zijn opdracht.

We beseffen dat we geen schoonheidsprijs gaan winnen in staats hervorming, maar we hebben er wel voor gekozen dat de bescherming van de kinderrechten in Brussel vooruitgaat.

De Vlaamse Regering is bezig met het Vlaamse Mensenrechteninstituut, de opvolger van Unia. Daar zien we een gelijkaardige situatie. Waar we nu een federale instelling hebben, zullen we in de toekomst een Vlaamse instelling en een federale instelling hebben. Daar zal ook 1 loket en samenwerkingsprotocollen voor nodig zijn. Wie zegt dat de Brusselse kinderrechtenverdediger dat niet kan, moet weten dat dan hetzelfde geldt voor het Vlaamse Mensenrechteninstituut.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Ik denk dat het collegelid het probleem niet goed begrijpt. Vandaag zijn er 2 kinderrechtencommissarissen actief. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering kiest ervoor om de Franstaligen bevoegd te maken voor Brussel.

Collegelid Pascal Smet: We kunnen de Nederlandstaligen niet bevoegd maken voor Brussel. Het is zelfs geen instelling van de Vlaamse Regering. Het is een instelling van het Vlaams Parlement. Het kan op geen enkele manier. Geloof mij! Wij hebben dat bekeken...

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): De Raad van State zegt dat men zoiets niet in het leven kan roepen om daarna door de Regering te benoemen. Wat hier gebeurt, kan dus ook niet. De tekst is problematisch. In het advies van de Raad van State staat letterlijk dat het niet mogelijk is om iets in het leven te roepen door het Parlement en dan door de Regering te laten invullen. Daarnaast gaat het mij vooral over het principe dat de VGC hier zegt dat het goed is dat er ook voor de Vlaamse Gemeenschap in Brussel een Franstalige Kinderrechtencommissaris komt.

Collegelid Pascal Smet: Het wordt een tweetalige dienst!

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Er staat geen enkele garantie in de tekst dat die tweetalig moet zijn! Nergens staat dat! Is dat misschien hetzelfde als de tweetaligheid van het OCMW?

Collegelid Pascal Smet: Het moet een tweetalige dienst zijn.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Waarom staat dat niet in de tekst?

Collegelid Pascal Smet: Omdat het evident is. Het is op Brussels grondgebied. Dan moet het tweetalig zijn.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Zoals bij de OCMW's, waar Nederlandstaligen niet terechtkunnen?

Collegelid Pascal Smet: De Raad van State zegt altijd dat evidenties in teksten overbodig zijn.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Ik interpreteer die tekst toch helemaal anders. We zullen zien in de feiten wie de waarheid spreekt. Ik vind het alleszins een slechte evolutie.

Collegelid Pascal Smet: We zijn een stad van minderheden.

- Het incident is gesloten.

- De vergadering wordt om 12.15 uur gesloten.

- De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

BIJLAGEN

Commissievergaderingen - verslagen

*Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid
van 15 maart 2022*

Vragen om uitleg

INTEGRAAL VERSLAG

- Stuk 798 (2021-2022) - Nr. 1

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van 15 maart 2022

Interpellatie en vraag om uitleg

INTEGRAAL VERSLAG

- Stuk 799 (2021-2022) - Nr. 1

TREFWOORDENREGISTER**Actualiteitsvragen**

- Zie** - Ingekorte schoolvakanties in het Brussels Nederlandstalig onderwijs
- Uitbreiding van de bevoegdheden van de Waalse Kinderrechtencommissaris tot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
 - Zwemlessen in het Nederlandstalig Brussels onderwijs

Financieringsproblemen in de kunstensector, blz. 22

Ingekorte schoolvakanties in het Brussels Nederlandstalig onderwijs, blz. 32

Interpellatie

- Zie** - Kinderopvang

Kinderopvang, blz. 3

Oprichting van een eengemaakt loket voor Brusselse cultuurspelers en kunstenaars, blz. 27

Opvang en begeleiding van Oekraïense vluchtelingen in Brussel, blz. 12

Organisatie van sportkampen en jeugdactiviteiten tijdens de paasvakantie, blz. 25

Tweetalige lerarenopleiding kleuter- en secundair onderwijs, blz. 18

Uitbreiding van de bevoegdheden van de Waalse Kinderrechtencommissaris tot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, blz. 34

Vraag

- Zie** - Oprichting van een eengemaakt loket voor Brusselse cultuurspelers en kunstenaars

Vragen om uitleg

- Zie** - Financieringsproblemen in de kunstensector
- Opvang en begeleiding van Oekraïense vluchtelingen in Brussel
 - Organisatie van sportkampen en jeugdactiviteiten tijdens de paasvakantie
 - Tweetalige lerarenopleiding kleuter- en secundair onderwijs

Zwemlessen in het Nederlandstalig Brussels onderwijs, blz. 29